

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 63

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
13 Μαρτίου 2010

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2010/C 63/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΕΕ C 51 της 27.2.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 63/02

Υπόθεση C-444/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία αφερεγγυότητας που έχει κινηθεί κατά της MG Probud Gdynia sp. z o.o. [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Άρνηση αναγνώρισεως από κράτος μέλος αποφάσεως περί κινήσεως διαδικασίας αφερεγγυότητας ληφθείσας από το αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, καθώς και αποφάσεων σχετικών με την εξέλιξη και την περάτωση της εν λόγω διαδικασίας αφερεγγυότητας]

2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 63/03	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-471/07 και C-472/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 και C-472/07), Bayer SA (C-471/07 και C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 και C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 και C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, πρώην Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) κατά État belge (Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Διαφάνεια των μέτρων που διέπουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Άμεσο αποτέλεσμα — Καθίλωση των τιμών)	2
2010/C 63/04	Υπόθεση C-546/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρο 49 ΕΚ — Παράρτημα XII της Πράξεως Προσχωρήσεως — Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 24 της Πράξεως Προσχωρήσεως: Πολωνία — Κεφάλαιο 2, παράγραφος 13 — Δυνατότητα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να παρεκκλίνει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, ΕΚ — Ρήτρα standstill — Σύμβαση της 31ης Ιανουαρίου 1990 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με την απόσπαση μισθωτών πολωνικών επιχειρήσεων για την εκτέλεση συμβάσεων έργου — Αποκλεισμός της δυνατότητας των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη επιχειρήσεων να συνάπτουν με πολωνικές επιχειρήσεις συμβάσεις έργου για την εκτέλεση έργων στη Γερμανία — Επέκταση των περιορισμών που ίσχυαν κατά την ημερομηνία υπογραφής της Συνθήκης Προσχωρήσεως όσον αφορά την πρόσβαση των Πολωνών εργαζομένων στη γερμανική αγορά εργασίας)	3
2010/C 63/05	Υπόθεση C-555/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Seda Küçükdeveci κατά Swedex GmbH & Co. KG (Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία για τις απολύσεις η οποία δεν λαμβάνει υπόψη για τον υπολογισμό της διάρκειας της προθεσμίας καταγγελίας της συμβάσεως χρονικά διαστήματα εργασίας που διανύθηκαν πριν ο μισθωτός συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας του — Δικαιολόγηση του μέτρου — Εθνική νομοθετική ρύθμιση αντίθετη προς την οδηγία — Αποστολή του εθνικού δικαστή)	4
2010/C 63/06	Υπόθεση C-118/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL κατά Administración del Estado (Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών — Αρχή της ισοδυναμίας — Αγωγή αποζημιώσεως λόγω αστικής ευθύνης του Δημοσίου — Παραβίαση του δικαίου της Ένωσης — Παραβίαση του Συντάγματος)	4
2010/C 63/07	Υπόθεση C-226/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Oldenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stadt Papenburg κατά Bundesrepublik Deutschland (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους να συμφωνήσει με το σχέδιο καταλόγου τόπων κοινοτικής σημασίας που έχει καταρτίσει η Επιτροπή — Συμφέροντα και απόψεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη)	5
2010/C 63/08	Υπόθεση C-229/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colin Wolf κατά Stadt Frankfurt am Main (Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Διάταξη της εθνικής νομοθεσίας που ορίζει στο 30ο έτος το ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη δημοσίων υπαλλήλων στο πυροσβεστικό σώμα — Επιδιωκόμενος σκοπός — Έννοια της «ουσιαστικής και καθοριστικής επαγγελματικής προϋποθέσεως»)	6

2010/C 63/09	Υπόθεση C-233/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Nejnyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Milan Kyrián κατά Celní úřad Tábor (Αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη των απαιτήσεων — Οδηγία 76/308/ΕΟΚ — Εξουσία ελέγχου εκ μέρους των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή — Εκτελεστότητα του τίτλου δυνάμει του οποίου ζητείται η είσπραξη της απαιτήσεως — Νομότυπο της κοινοποιήσεως του τίτλου στον οφειλέτη — Κοινοποίηση σε γλώσσα η οποία δεν είναι κατανοητή στον αποδέκτη) 6	6
2010/C 63/10	Υπόθεση C-264/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Staat κατά Direct Parcel Distribution Belgium NV [Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Τελωνιακή οφειλή — Ποσό των δασμών — Άρθρα 217 και 221 — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Άρθρο 6 — Απαίτηση βεβαιώσεως του ποσού των δασμών πριν από τη γνωστοποίηση του στον οφειλέτη — Έννοια του όρου «νομίμως οφειλόμενο» ποσό] 7	7
2010/C 63/11	Υπόθεση C-311/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunal de première instance de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) κατά État belge (Ελευθερία εγκατάστασης — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άμεση φορολογία — Νομοθεσία στον τομέα της φορολογίας εισοδήματος — Προσδιορισμός του φορολογητέου εισοδήματος των εταιριών — Εταιρίες που τελούν σε σχέση αλληλεξάρτησης — Υπερβολικό ή εκ χαριστικής αιτίας όφελος που παρέχει μια ημεδαπή εταιρία σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Προσθήκη της αξίας του οφέλους στα κέρδη της ημεδαπής εταιρίας που το παρέσχε — Ισόρροπη κατανομή των φορολογικών εξουσιών μεταξύ των κρατών μελών — Καταπολέμηση της φοροαποφυγής — Πρόληψη των καταχρήσεων — Αναλογικότητα) 8	8
2010/C 63/12	Υπόθεση C-333/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Ποσοτικός περιορισμός επί των εισαγωγών — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος — Σύστημα προηγούμενης αδείας — Βοηθητικά μέσα επεξεργασίας και τρόφιμα στην παρασκευή των οποίων χρησιμοποιούνται βοηθητικά μέσα επεξεργασίας προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη, όπου παράγονται και/ή διατίθενται στο εμπόριο νομίμως — Διαδικασία παρέχουσα στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να επιτύχουν την εγγραφή τέτοιων ουσιών σε «θετικό κατάλογο» — Ρήτρα αμοιβαίας αναγνωρίσεως — Εθνικό κανονιστικό πλαίσιο το οποίο δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου για τους επιχειρηματίες) 8	8
2010/C 63/13	Υπόθεση C-343/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/41/ΕΚ — Δραστηριότητες και εποπτεία των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών φορέων — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη ολόκληρης της οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Απουσία επαγγελματικών συνταξιοδοτικών φορέων εγκατεστημένων εντός της εθνικής επικράτειας — Αρμοδιότητα των κρατών μελών να οργανώνουν τα εθνικά συνταξιοδοτικά συστήματα) 9	9
2010/C 63/14	Υπόθεση C-362/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιανουαρίου 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννοια της «προσβαλλομένης πράξεως» κατά το άρθρο 230 ΕΚ] 9	9
2010/C 63/15	Υπόθεση C-398/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Audi AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 63 — Λεκτικό σήμα Vorsprung durch Technik — Σήματα αποτελούμενα από διαφημιστικά συνθήματα — Διακριτικός χαρακτήρας — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος για πλείονα προϊόντα και υπηρεσίες — Ενδιαφερόμενο κοινό — Συνολική εκτίμηση και δικαιολόγηση — Νέα στοιχεία] 10	10

2010/C 63/16	Υπόθεση C-406/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Uniplex (UK) Ltd κατά NHS Business Services Authority (Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Ημερομηνία από την οποία αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής) 11	11
2010/C 63/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Edinburgh (Ηνωμένο Βασίλειο) και του VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Royaume-Uni (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08) κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-430/08 και C-431/08) [Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 για τον κοινοτικό τελωνειακό κώδικα — Άρθρα 78 και 203 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 865 — Καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης — Εσφαλμένος κωδικός τελωνειακού συστήματος — Γένεση τελωνειακής οφειλής — Επανεξέταση της τελωνειακής διασάφησης] 11	11
2010/C 63/18	Υπόθεση C-456/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Κοινοποίηση στους υποψηφίους και στους προσφέροντες των αποφάσεων που αφορούν την ανάθεση της συμβάσεως — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες ασκήσεως προσφυγής σε θέματα συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Ημερομηνία από την οποία αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής) 12	12
2010/C 63/19	Υπόθεση C-462/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ümit Bekleyen κατά Land Berlin (Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Δικαίωμα του τέκνου Τούρκου εργαζομένου να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός του κράτους μέλους υποδοχής στο οποίο περάτωσε την επαγγελματική του εκπαίδευση — Έναρξη της επαγγελματικής εκπαίδευσής μετά την οριστική αναχώρηση των γονέων από το οικείο κράτος μέλος) 13	13
2010/C 63/20	Υπόθεση C-470/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Gerechtshof te Arnhem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K. van Dijk κατά Gemeente Kampen [Κοινή γεωργική πολιτική — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου ορισμένων συστημάτων ενισχύσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Σύστημα ενιαίας ενισχύσεως — Μεταβίβαση των δικαιωμάτων ενισχύσεως — Λήξη της συμβάσεως μισθώσεως — Υποχρεώσεις του μισθωτή και του εκμισθωτή] 13	13
2010/C 63/21	Υπόθεση C-472/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alstom Power Hydro κατά Valsts ierēnumu dienests (Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 18, παράγραφος 4 — Εθνική νομοθεσία περί τριετούς προθεσμίας παραγραφής για την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ΦΠΑ) 14	14
2010/C 63/22	Υπόθεση C-473/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Sächsisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz κατά Finanzamt Dresden I (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ι' — Απαλλαγή — Ιδιαίτερα μαθήματα που παραδίδονται από εκπαιδευτικούς και τα οποία ανάγονται στη σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση — Υπηρεσίες που παρέχει ανεξάρτητος εκπαιδευτικός στο πλαίσιο μαθημάτων επαγγελματικής επιμορφώσεως που διοργανώνονται από τρίτο ίδρυμα) 14	14

2010/C 63/23	Υπόθεση C-22/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Οκτωβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Ενεργειακή πολιτική — Εξοικονόμηση ενέργειας — Οδηγία 2002/91/EK — Ενεργειακή απόδοση των κτιρίων — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 15	15
2010/C 63/24	Υπόθεση C-403/09 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2009 [αίτηση του Višje sodišče v Mariboru (Δημοκρατία της Σλοβενίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jasna Detiček κατά Maurizio Sgueglia [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαφορές με αντικείμενο τον γάμο και τη γονική μέριμνα — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Προσωρινά μέτρα γονικής επιμέλειας — Απόφαση εκτελεστή εντός κράτους μέλους — Παράνομη μετακίνηση του τέκνου — Άλλο κράτος μέλος — Άλλο δικαστήριο — Ανάθεση της επιμέλειας του τέκνου στον έτερο γονέα — Δικαιοδοσία — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία] 16	16
2010/C 63/25	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/08 έως C-164/08: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2009 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρεθύμνης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Γεώργιος Κ. Λαγουδάκης κατά Κέντρου Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων Δήμου Ρεθύμνης (C-162/08) και Δημήτριος Γ. Λαδάκης, Ανδρέας Μ. Μπίρτας, Κωνσταντίνος Γ. Κυριακόπουλος, Εμμανουήλ Β. Κλαμπώνης, Σοφοκλής Ε. Μαστοράκης κατά Δήμου Γεροποτάμου (C-163/08) και Μιχαήλ Ζαχαριουδάκης κατά Δήμου Λάμπης (C-164/08) (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Ρήτρες 5 και 8 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Πρώτη ή μοναδική σύμβαση — Διαδοχικές συμβάσεις — Ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο — Υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων — Μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων — Κυρώσεις — Απόλυτη απαγόρευση μετατροπής των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Συνέπειες της μη ορθής μεταφοράς μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Ερμηνεία σύμφωνη με την οδηγία) 16	16
2010/C 63/26	Υπόθεση C-444/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2009 — Região autónoma dos Açores κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Βασιλείου της Ισπανίας, Seas at Risk VZW, πρώην Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council [Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1954/2003 — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο — Οργανισμός περιφερειακής ή τοπικής αυτοδιοικήσεως — Πράξεις που αφορούν άμεσα και ατομικά τον οργανισμό αυτόν — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη] 18	18
2010/C 63/27	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-488/08 P και C-489/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Δεκεμβρίου 2009 — Matthias Rath κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Dr. Grandel GmbH [Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικά σήματα Eripan και Eripan Forte — Ανακοπή από τον δικαιούχο του κοινοτικού λεκτικού σήματος EPIGRAN — Κίνδυνος συγχύσεως — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Αιτήσεις αναίρεσεως προδήλως απαράδεκτες] 18	18
2010/C 63/28	Υπόθεση C-494/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2009 — Prana Haus GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα PRANAHAUS — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη] 19	19

2010/C 63/29	Υπόθεση C-497/08: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Amtsgericht Charlottenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amiraïke Berlin GmbH (Εκουσία δικαιοδοσία — Διορισμός εκκαθαριστή εταιρίας — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) ...	19
2010/C 63/30	Υπόθεση C-112/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαρτίου 2009 η Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 13 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	19
2010/C 63/31	Υπόθεση C-463/09: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 25 Νοεμβρίου 2009 — CLECE, S.A. κατά María Socorro Martín Valor και Ayuntamiento de Cobisa	20
2010/C 63/32	Υπόθεση C-487/09: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 30 Νοεμβρίου 2009 — INMOGOLF SA κατά Administración General del Estado	20
2010/C 63/33	Υπόθεση C-488/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 30 Νοεμβρίου 2009 — Asociación de Transporte por Carretera κατά Administración General del Estado	21
2010/C 63/34	Υπόθεση C-497/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Finanzamt Burgdorf κατά Manfred Bog	21
2010/C 63/35	Υπόθεση C-499/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG κατά Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	22
2010/C 63/36	Υπόθεση C-501/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Lothar Lohmeyer κατά Finanzamt Minden	22
2010/C 63/37	Υπόθεση C-502/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG κατά Finanzamt Detmold	23
2010/C 63/38	Υπόθεση C-505/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2009 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-263/07, Εσθονία κατά Επιτροπής	23
2010/C 63/39	Υπόθεση C-506/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2009 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (έβδομο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA κατά Επιτροπής	24
2010/C 63/40	Υπόθεση C-515/09: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	25

2010/C 63/41	Υπόθεση C-516/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2009 — Tanja Borger κατά Tiroler Gebietskrankenkasse ...	25
2010/C 63/42	Υπόθεση C-523/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tartu Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις 15 Δεκεμβρίου 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus κατά Veterinaar- ja Toiduamet	25
2010/C 63/43	Υπόθεση C-527/09: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	26
2010/C 63/44	Υπόθεση C-528/09: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	26
2010/C 63/45	Υπόθεση C-530/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 18 Δεκεμβρίου 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa κατά Minister Finansów	27
2010/C 63/46	Υπόθεση C-535/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2009 η Εσθονία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 2 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση T-324/05, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Εσθονίας.	28
2010/C 63/47	Υπόθεση C-536/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upravno sodišče Republike Slovenije/Δημοκρατία της Σλοβενίας στις 21 Δεκεμβρίου 2009 — Marija Omejc κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας	28
2010/C 63/48	Υπόθεση C-537/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Μεγάλη Βρετανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor κατά Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/C 63/49	Υπόθεση C-541/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Giudice di pace di Varese (Ιταλία) στις 17 Δεκεμβρίου 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin κατά Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/C 63/50	Υπόθεση C-542/09: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	31
2010/C 63/51	Υπόθεση C-545/09: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	31
2010/C 63/52	Υπόθεση C-551/09: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	32
2010/C 63/53	Υπόθεση C-1/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia provincial de Tarragona (Ισπανία) στις 4 Ιανουαρίου 2010 — Εισαγγελική Αρχή κατά Valentín Salmerón Sánchez	32

2010/C 63/54	Υπόθεση C-2/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 4 Ιανουαρίου 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. και Eolica di Altamura s.r.l. κατά Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Υπόθεση C-3/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Rossano (Ιταλία) στις 5 Ιανουαρίου 2010 — Franco Affatato κατά Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n.3 di Rossano	34
2010/C 63/56	Υπόθεση C-4/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 5 Ιανουαρίου 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Υπόθεση C-5/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιανουαρίου 2010 ο Giampietro Torresan κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-234/06, Torresan κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ΓΕΕΑ και Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG	36
2010/C 63/58	Υπόθεση C-7/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιανουαρίου 2010 — Staatssecretaris van Justitie κατά T. Kahveci	37
2010/C 63/59	Υπόθεση C-9/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιανουαρίου 2010 — Staatssecretaris van Justitie κατά O. Inan	37
2010/C 63/60	Υπόθεση C-10/10: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Αυστριακής Δημοκρατίας	38
2010/C 63/61	Υπόθεση C-14/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Μεγάλη Βρετανία), Queen's Bench Division (Administrative Court) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — Nickel Institute κατά Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Υπόθεση C-15/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Μεγάλη Βρετανία), Queen's Bench Division (Administrative Court) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — Etimine SA κατά Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Υπόθεση C-16/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd κατά Office of Communications και British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Υπόθεση C-24/10: Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	41
2010/C 63/65	Υπόθεση C-27/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 18 Ιανουαρίου 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	41
2010/C 63/66	Υπόθεση C-39/10: Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	42

2010/C 63/67	Υπόθεση C-110/08: Διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	43
2010/C 63/68	Υπόθεση C-452/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Emilia Flores Fanega κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.	43
2010/C 63/69	Υπόθεση C-516/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	43
2010/C 63/70	Υπόθεση C-530/08: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Ουγγαρίας	43
2010/C 63/71	Υπόθεση C-44/09: Διάταξη του προέδρου του ογδόου τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	44
2010/C 63/72	Υπόθεση C-46/09: Διάταξη του προέδρου του εβδόμου τμήματος του Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	44
2010/C 63/73	Υπόθεση C-121/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	44
2010/C 63/74	Υπόθεση C-126/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	44
2010/C 63/75	Υπόθεση C-139/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	44
2010/C 63/76	Υπόθεση C-141/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	44
2010/C 63/77	Υπόθεση C-149/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	44
2010/C 63/78	Υπόθεση C-280/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	45
2010/C 63/79	Υπόθεση C-297/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Νοεμβρίου 2009 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam — Κάτω Χώρες για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ποινική διαδικασία κατά X	45

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 63/80	Υπόθεση T-34/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Goncharov κατά ΓΕΕΑ — DSB (DSBW) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος DSBW — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα DSB — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	46
2010/C 63/81	Υπόθεση T-309/08: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2010 — G-Star Raw Denim κατά ΓΕΕΑ — ESGW (G Stor) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος G Stor — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά κοινοτικά και εθνικά σήματα G-STAR και G-STAR RAW DENIM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	46
2010/C 63/82	Υπόθεση T-331/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2010 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος Solfrutta — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα FRUTISOL — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	47
2010/C 63/83	Υπόθεση T-443/09 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2010 — Agriconsulting Europe κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας — Δεν συντρέχει επείγον)	47
2010/C 63/84	Υπόθεση T-474/09: Προσφυγή της Fercal — Consultadoria e Serviços κατά ΓΕΕΑ — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES), που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2009	47
2010/C 63/85	Υπόθεση T-1/10: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2010 — PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ	48
2010/C 63/86	Υπόθεση T-12/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιανουαρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση F-94/08, Marcuccio κατά Επιτροπής	49
2010/C 63/87	Υπόθεση T-16/10: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Alisei κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	49
2010/C 63/88	Υπόθεση T-11/98: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2010 — van Hest κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	50
2010/C 63/89	Υπόθεση T-348/03 RENV: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2010 — Koninklijke FrieslandCampina κατά Επιτροπής	51

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2010/C 63/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 51 της 27.2.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 37 της 13.2.2010

EE C 24 της 30.1.2010

EE C 11 της 16.1.2010

EE C 312 της 19.12.2009

EE C 297 της 5.12.2009

EE C 282 της 21.11.2009

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία αφερεγγυότητας που έχει κινηθεί κατά της MG Probud Gdynia sp. z o.o.

(Υπόθεση C-444/07) ⁽¹⁾

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Άρνηση αναγνώρισεως από κράτος μέλος αποφάσεως περί κινήσεως διαδικασίας αφερεγγυότητας ληφθείσας από το αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, καθώς και αποφάσεων σχετικών με την εξέλιξη και την περάτωση της εν λόγω διαδικασίας αφερεγγυότητας]

(2010/C 63/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Sąd Rejonowy Gdańsk — Ερμηνεία των άρθρων 3, 4, 16, 17 και 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) — Συντηρητική κατάσχεση από τις αρχές κράτους μέλους των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στον τραπεζικό λογαριασμό ενός επιχειρηματία μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας του επιχειρηματία αυτού σε άλλο κράτος μέλος, κατά παράβαση επομένως των εθνικών διατάξεων του κράτους έναρξης της διαδικασίας — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει τη διαδικασία αφερεγγυότητας που έχει κινηθεί ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, μολονότι δεν έχει κινηθεί δεύτερη διαδικασία αφερεγγυότητας στο πρώτο κράτος μέλος

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ιδίως τα άρθρα 3,

4, 16, 17 και 25 αυτού, έχει την έννοια ότι, σε διαδικασία όπως αυτή της κύριας δίκης, που είναι χρονικά μεταγενέστερη της έναρξεως κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, εντός του οποίου δεν έχει κινηθεί καμία δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας υποχρεούνται να αναγνωρίζουν και να εκτελούν όλες τις σχετικές με την εν λόγω κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας αποφάσεις, υπό την επιφύλαξη της υπάρξεως λόγων αρνήσεως αναγνώρισεως δυνάμει των άρθρων 25, παράγραφος 3, και 26 του κανονισμού, και, επομένως, δεν δικαιούνται να διατάσσουν, κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας του άλλου αυτού κράτους μέλους, μέτρα εκτελέσεως που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία του αφερέγγυου οφειλέτη τα οποία βρίσκονται στο έδαφος του εν λόγω άλλου κράτους μέλους, όταν η νομοθεσία του κράτους έναρξεως της διαδικασίας δεν το επιτρέπει και όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 5 και 10 του κανονισμού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 και C-472/07), Bayer SA (C-471/07 και C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 και C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 και C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, πρώην Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) κατά État belge

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-471/07 και C-472/07) ⁽¹⁾

(Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Διαφάνεια των μέτρων που διέπουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρωπινή χρήση — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Άμεσο αποτέλεσμα — Καθήλωση των τιμών)

(2010/C 63/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 και C-472/07), Bayer SA (C-471/07 και C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 και C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 και C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, πρώην Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

κατά

Βελγικού Δημοσίου

παρισταμένης της:

Sanofi-Aventis Belgium SA (C-471/07)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Βέλγιο) — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στο πλαίσιο των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8) — Καθήλωση των τιμών των φαρμάκων επιβληθείσα από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Περιεχόμενο της υποχρέωσης του τελευταίου να εξετάζει, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι «μακροοικονομικές» συνθήκες δικαιολογούν τη διατήρηση της καθήλωσης αυτής — Εξέταση περιοριζόμενη μόνο στο αν τελούν υπό έλεγχο οι δαπάνες δημόσιας υγείας ή ανάγκη συνυπολογισμού των μακροοικονομικών συνεπειών της καθήλωσης των τιμών για τη φαρμακοβιομηχανία;

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας, έχει την έννοια ότι στα κράτη μέλη εναπόκειται να καθορίζουν, σύμφωνα με τον σκοπό διαφάνειας που επιδιώκει η οδηγία αυτή και τις επιταγές της εν λόγω διατάξεως, τα κριτήρια στα οποία μπορεί να βασιστεί η εξέταση των μακροοικονομικών συνθηκών που προβλέπει η εν λόγω διάταξη, υπό τον όρο ότι τα κριτήρια αυτά στηρίζονται σε αντικειμενικά και επαληθεύσιμα στοιχεία.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105 δεν είναι από απόψεως περιεχομένου, αρκούντως σαφές ώστε ένας ιδιώτης να μπορεί να το επικαλεσθεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου κατά κράτους μέλους.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105 έχει την έννοια ότι κράτος μέλος δύναται, 18 μήνες μετά την αναστολή μέτρου γενικευμένης καθήλωσης των τιμών των καλυπτομένων από τα ταμεία υγείας φαρμάκων, η οποία είχε διαρκέσει 8

έτη, να λάβει νέο μέτρο καθήλωσης των τιμών χωρίς να εξετάσει τις μακροοικονομικές συνθήκες που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-546/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρο 49 ΕΚ — Παράρτημα XII της Πράξεως Προσχωρήσεως — Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 24 της Πράξεως Προσχωρήσεως: Πολωνία — Κεφάλαιο 2, παράγραφος 13 — Δυνατότητα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να παρεκκλίνει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, ΕΚ — Ρήτρα standstill — Σύμβαση της 31ης Ιανουαρίου 1990 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με την απόσπαση μισθωτών πολωνικών επιχειρήσεων για την εκτέλεση συμβάσεων έργου — Αποκλεισμός της δυνατότητας των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη επιχειρήσεων να συνάπτουν με πολωνικές επιχειρήσεις συμβάσεις έργου για την εκτέλεση έργων στη Γερμανία — Επέκταση των περιορισμών που ίσχυαν κατά την ημερομηνία υπογραφής της Συνθήκης Προσχωρήσεως όσον αφορά την πρόσβαση των Πολωνών εργαζομένων στη γερμανική αγορά εργασίας)

(2010/C 63/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Traversa και P. Dejmek)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller, M. Lumma και C. Blaschke)

Παραμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Dowgiewiecz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ και του παραρτήματος XII (κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 24 της Πράξεως Προσχωρήσεως: Πολωνία), κεφάλαιο 2 (ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων), σημείο 13, της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων

βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 875) — Ερμηνεία και εφαρμογή από τις εθνικές διοικητικές αρχές της Συμβάσεως της 31ης Ιανουαρίου 1990 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με την απόσπαση μισθωτών γερμανικών επιχειρήσεων για την εκτέλεση συμβάσεων έργου — Αποκλεισμός της δυνατότητας των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη επιχειρήσεων να συνάπτουν με πολωνικές επιχειρήσεις συμβάσεις έργου για την εκτέλεση έργων στη Γερμανία — Επέκταση των περιορισμών που ίσχυαν κατά την ημερομηνία υπογραφής της Συνθήκης Προσχώρησης όσον αφορά την πρόσβαση των Πολωνών εργαζομένων με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου («Werkvertragsarbeitnehmer») στη γερμανική αγορά εργασίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ερμηνεύοντας, στη διοικητική πρακτική της, τους όρους «επιχείρηση του αντι-συμβαλλομένου κράτους», που περιέχονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της Συμβάσεως της 31ης Ιανουαρίου 1990 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με την απόσπαση μισθωτών γερμανικών επιχειρήσεων για την εκτέλεση συμβάσεων έργου, όπως τροποποιήθηκε την 1η Μαρτίου και στις 30 Απριλίου 1993, ως αναφερόμενους σε «γερμανική επιχείρηση», παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 4) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 64 της 8.3.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Seda Küçükdeveci κατά Swedex GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-555/07) (¹)

(Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία για τις απολύσεις η οποία δεν λαμβάνει υπόψη για τον υπολογισμό της διάρκειας της προθεσμίας καταγγελίας της συμβάσεως χρονικά διαστήματα εργασίας που διανύθηκαν πριν ο μισθωτός συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας του — Δικαιολόγηση του μέτρου — Εθνική νομοθετική ρύθμιση αντίθετη προς την οδηγία — Αποστολή του εθνικού δικαστή)

(2010/C 63/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Seda Küçükdeveci

κατά

Swedex GmbH & Co. KG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Γερμανία) — Ερμηνεία της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας και της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Εθνική νομοθεσία σχετικά με την απόλυση, η οποία θεσπίζει προθεσμίες καταγγελίας της συμβάσεως παραιτούμενες ανάλογα με τον χρόνο προϋπηρεσίας χωρίς εντούτοις να λαμβάνονται υπόψη τα χρονικά διαστήματα απασχόλησης που διανύθηκαν πριν τη συμπλήρωση του 25ου έτους ηλικίας του μισθωτού

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας όπως η αρχή αυτή συγκεκριμενοποιείται με την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι τα χρονικά διαστήματα απασχόλησης που διανύθηκαν πριν τη συμπλήρωση του 25ου έτους ηλικίας του εργαζομένου δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της προθεσμίας καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας.
- 2) Απόκειται στον εθνικό δικαστή, οσάκις επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ ιδιωτών, να διασφαλίζει την τήρηση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, όπως η αρχή αυτή συγκεκριμενοποιείται με την οδηγία 2000/78, μην εφαρμόζοντας, εφόσον παρίσταται ανάγκη, οποιαδήποτε αντίθετη διάταξη της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, ανεξαρτήτως της αποφάσεώς του να κάνει χρήση της δυνατότητας που έχει, στις περιπτώσεις του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προδικαστικό ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία της αρχής αυτής.

(¹) ΕΕ C 79 της 29.3.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-118/08) (¹)

(Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών — Αρχή της ισοδυναμίας — Αγωγή αποζημιώσεως λόγω αστικής ευθύνης του Δημοσίου — Παραβίαση του δικαίου της Ένωσης — Παραβίαση του Συντάγματος)

(2010/C 63/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

κατά

Administración del Estado

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Supremo (Ισπανία) Προσβολή εκ μέρους κράτους μέλους των δικαιωμάτων που παρέχει το δίκαιο της Ένωσης στους ιδιώτες — Υποχρέωση αποκαταστάσεως της ζημίας — Πράξη αντίθετη προς το Σύνταγμα κράτους μέλους και πράξη αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας

Διατακτικό

Αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία αγωγή αποζημιώσεως κατά του Δημοσίου που στηρίζεται σε παραβίαση του δικαίου αυτού από εθνικό νόμο, διαπιστωθείσα με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, είναι δυνατό να ευδοκιμήσει μόνον εφόσον ο ενάγων έχει προηγουμένως εξαντλήσει όλα τα εσωτερικά μέσα παροχής έννομης προστασίας προς αμφισβήτηση του κύρους της βλαπτικής διοικητικής πράξεως που εκδόθηκε σε εφαρμογή του νόμου αυτού, καίτοι τέτοια ρύθμιση δεν τυγχάνει εφαρμογής στις αγωγές αποζημιώσεως κατά του Δημοσίου που στηρίζονται σε παραβίαση του Συντάγματος από τον εν λόγω νόμο, η οποία διαπιστώνεται από το αρμόδιο δικαστήριο.

(¹) EE C 128 της 24.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Oldenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stadt Papenburg κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-226/08) (¹)

(Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους να συμφωνήσει με το σχέδιο καταλόγου τόπων κοινοτικής σημασίας που έχει καταρτίσει η Επιτροπή — Συμφέροντα και απόψεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη)

(2010/C 63/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stadt Papenburg

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Oldenburg — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 3, του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, και του άρθρου 6, παράγραφος 3 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Οικονομικά συμφέροντα ενός δήμου, σχετικά με την εκμετάλλευση ενός ποτάμιου λιμένα, τα οποία προστατεύονται από το Σύνταγμα και τα οποία θα μπορούσαν να θιγούν μακροπρόθεσμα, αν ο οικείος τόπος χαρακτηριζόταν ως τόπος κοινοτικής σημασίας — Συμφέροντα και απόψεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από το οικείο κράτος μέλος, όταν καλείται να αποφασίσει αν θα συμφωνήσει με το σχέδιο καταλόγου τόπων κοινοτικής σημασίας που έχει καταρτίσει η Επιτροπή

Διατακτικό

1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να αρνούνται να συμφωνήσουν με το σχέδιο καταλόγου τόπων κοινοτικής σημασίας που έχει καταρτίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επικαλούμενα, όσον αφορά την καταχώριση ενός ή περισσότερων τόπων στο σχέδιο αυτό, λόγους μη αναγόμενους στην προστασία του περιβάλλοντος.

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 3 και 4, της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/105, έχει την έννοια ότι οι συνεχείς εργασίες συντήρησης στον πλευσίμο δίαυλο των εκβολών ποταμού, οι οποίες δεν συνδέονται άμεσα ούτε είναι αναγκαίες για τη διαχείριση του οικείου τόπου και εγκρίθηκαν κατά το εθνικό δίκαιο πριν από τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/105, πρέπει, εφόσον αποτελούν ορισμένο σχέδιο και θα μπορούσαν να επηρεάσουν σημαντικά τον οικείο τόπο, να υποβάλλονται, κατ' εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, σε εκτίμηση των επιπτώσεων που έχουν για τον τόπο αυτό, αν η εκτέλεσή τους συνεχίζεται μετά την καταχώριση του τόπου αυτού στον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής.

Οι εν λόγω εργασίες, αν μπορούν να θεωρηθούν ως ενιαία πράξη λόγω ιδίως της συχνότητάς τους, της φύσης τους ή των όρων εκτέλεσής τους, ιδιαίτερα όταν σκοπός τους είναι η διατήρηση ορισμένου βάθους στον πλευσίμο δίαυλο χάρη στις πραγματοποιούμενες κατά τακτά διαστήματα αναγκαίες εργασίες βυθοκόρησης, μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως ενιαίο σχέδιο, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/105.

(¹) EE C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colin Wolf κατά Stadt Frankfurt am Main

(Υπόθεση C-229/08) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Διάταξη της εθνικής νομοθεσίας που ορίζει στο 30ό έτος το ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη δημοσίων υπαλλήλων στο πυροσβεστικό σώμα — Επιδιωκόμενος σκοπός — Έννοια της «ουσιαστικής και καθοριστικής επαγγελματικής προϋποθέσεως»)

(2010/C 63/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Colin Wolf

κατά

Stadt Frankfurt am Main

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, και 17, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Έννοια διαφοράς μεταχείρισεως λόγω ηλικίας που «δικαιολογείται αντικειμενικά και λογικά» ή λόγω της «ανάγκης εύλογης περιόδου απασχόλησης πριν από τη συνταξιοδότηση» — Διάταξη της εθνικής νομοθεσίας που ορίζει στα 30 έτη το ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη δημοσίων υπαλλήλων στο πυροσβεστικό σώμα

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντίκειται στην εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία ορίζει στο 30ό έτος το ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη σε θέσεις της μέσης βαθμίδας των τεχνικών υπηρεσιών του πυροσβεστικού σώματος.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Milan Kyrian κατά Celní úřad Tábor

(Υπόθεση C-233/08) ⁽¹⁾

(Αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη των απαιτήσεων — Οδηγία 76/308/ΕΟΚ — Εξουσία ελέγχου εκ μέρους των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή — Εκτελεστικότητα του τίτλου δυνάμει του οποίου ζητείται η είσπραξη της απαιτήσεως — Νομότυπο της κοινοποιήσεως του τίτλου στον οφειλέτη — Κοινοποίηση σε γλώσσα η οποία δεν είναι κατανοητή στον αποδέκτη)

(2010/C 63/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Milan Kyrian

κατά

Celní úřad Tábor

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) — Ερμηνεία των γενικών αρχών της δίκης, της χρηστής διοικήσεως και του κράτους δικαίου, καθώς και του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/002, σ. 126), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 79/1071/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ, περί της αμοιβαίας συνδρομής στον τομέα της εισπράξεως των απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, καθώς και από γεωργικές εισφορές και δασμούς (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 35), καθώς και με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2001, που τροποποιεί την οδηγία 76/308/ΕΟΚ, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, καθώς και από γεωργικές εισφορές και τελωνειακούς δασμούς και από το φόρο προστιθέμενης αξίας και ορισμένους ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 175, σ. 17) — Δυνατότητα των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή να ελέγχουν, βάσει των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που ισχύουν σε αυτό το κράτος, την εκτελεστικότητα και το νομότυπο της κοινοποιήσεως του τίτλου δυνάμει του οποίου ζητείται η είσπραξη της απαιτήσεως — Τίτλος που δεν περιέχει μνεία της ημερομηνίας γεννήσεως του οφειλέτη και έχει καταρτισθεί σε μη κατανοητή γι' αυτόν γλώσσα, η οποία δεν είναι η επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή δεν είναι, κατ' αρχήν, αρμόδια να ελέγχουν την εκτελεσιμότητα του τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη της απαιτήσεως. Αντιθέτως, σε περίπτωση που δικαστήριο αυτού του κράτους μέλους επιλαμβάνεται προσφυγής που αφορά το κύρος ή το νομότυπο των μέτρων εκτελέσεως, όπως η κοινοποίηση του εκτελεστού τίτλου, το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να ελέγξει αν τα ως άνω μέτρα εφαρμόστηκαν νομοτύπως σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις αυτού του κράτους μέλους.
- 2) Στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής που θεσπίζει η οδηγία 76/308, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44, ο αποδέκτης του εκτελεστού τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη απαιτήσεως πρέπει, για να είναι σε θέση να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του, να λάβει την κοινοποίηση του τίτλου σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής. Προς διασφάλιση του σεβασμού του δικαιώματος αυτού, απόκειται στον εθνικό δικαστή να εφαρμόσει το εσωτερικό δίκαιο, μεριμνώντας ταυτοχρόνως για τη διαφύλαξη της πλήρους αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Staat κατά Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Υπόθεση C-264/08) (¹)

[Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Τελωνειακή οφειλή — Ποσό των δασμών — Άρθρα 217 και 221 — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Άρθρο 6 — Απαίτηση βεβαιώσεως του ποσού των δασμών πριν από τη γνωστοποίησή του στον οφειλέτη — Έννοια του όρου «νομίμως οφειλόμενο» ποσό]

(2010/C 63/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Staat

κατά

Direct Parcel Distribution Belgium NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία των άρθρων 217, παράγραφος 1, και 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (όπως ίσχυε το 1992) (ΕΕ L 302, σ. 1) και 6 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1) — Εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Απαίτηση βεβαιώσεως του ποσού των δασμών πριν από τη γνωστοποίηση στον οφειλέτη — Έννοια της «εγγραφής στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων» — Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχει την έννοια ότι η «βεβαίωση» του ποσού των εισπρακτέων δασμών στην οποία αναφέρεται το άρθρο αυτό συνιστά τη «βεβαίωση» του εν λόγω ποσού, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 217, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Η κατά την έννοια του άρθρου 217, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 «βεβαίωση» πρέπει να διακρίνεται από την εγγραφή των βεβαιωθείσων απαιτήσεων στους λογαριασμούς των ιδίων πόρων κατά το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων. Καθόσον το άρθρο 217 του κανονισμού 2913/92 δεν προβλέπει πρακτικές λεπτομέρειες για τη «βεβαίωση» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, ούτε, κατά συνέπεια, τεχνικές ή τυπικές ελάχιστες απαιτήσεις, η ως άνω βεβαίωση πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπον ώστε οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές να εγγράφουν το ακριβές ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που απορρέει από τελωνειακή οφειλή στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων, προκειμένου να καθίσταται δυνατό, ιδίως, να αποδειχθεί η βεβαίωση των εν λόγω ποσών κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο και έναντι του οφειλέτη.
- 3) Το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 έχει την έννοια ότι η γνωστοποίηση από τις τελωνειακές αρχές, με την κατάλληλη διαδικασία, στον οφειλέτη του ποσού των καταβλητέων εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών είναι έγκυρη μόνον αν το ποσό των δασμών αυτών έχει προηγουμένως βεβαιωθεί από τις εν λόγω αρχές. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να θεσπίσουν ειδικούς διαδικαστικούς κανόνες όσον αφορά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία πρέπει να γίνει η γνωστοποίηση στον οφειλέτη του ποσού των εν λόγω δασμών, εφόσον μπορούν να εφαρμοστούν για την εν λόγω γνωστοποίηση οι εσωτερικοί διαδικαστικοί κανόνες γενικής εφαρμογής που εξασφαλίζουν στον οφειλέτη προσηκούσα πληροφόρηση και του παρέχουν τη δυνατότητα, έχοντας πλήρη γνώση της υποθέσεως, να προασπίσει τα δικαιώματά του.

- 4) Το κοινοτικό δίκαιο δεν απαγορεύει στο εθνικό δικαστήριο να στηριχθεί σε τεκμήριο, συνιστάμενο στη δήλωση των τελωνειακών αρχών ότι η «βεβαίωση» του ποσού των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών κατά την έννοια του άρθρου 217 του κανονισμού 2913/92 έλαβε χώρα πριν από τη γνωστοποίηση του στον οφειλέτη, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.
- 5) Το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 έχει την έννοια ότι της γνωστοποίησης του ποσού των εισπρακτέων δασμών πρέπει να προηγείται βεβαίωση του ποσού αυτού από τις τελωνειακές αρχές του οικείου κράτους μέλους και ότι, ελλείψει βεβαιώσεως σύμφωνα με το άρθρο 217, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92, το εν λόγω ποσό δεν μπορεί να εισπραχθεί από τις ως άνω αρχές, οι οποίες όμως έχουν πάντα τη δυνατότητα να προβούν σε νέα γνωστοποίησή του, τηρώντας τις προϋποθέσεις του άρθρου 221, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92 και τους κανόνες παραγραφής που ίσχυαν κατά την ημερομηνία γενέσεως της τελωνειακής οφειλής.
- 6) Καίτοι το ποσό των εισαγωγικών ή των εξαγωγικών δασμών εξακολουθεί να «οφείλεται νομίμως», κατά την έννοια του άρθρου 236, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2913/92, έστω και αν το ποσό αυτό γνωστοποιήθηκε στον οφειλέτη χωρίς να έχει προηγουμένως βεβαιωθεί σύμφωνα με το άρθρο 221, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, εντούτοις, αν η γνωστοποίηση δεν είναι πλέον δυνατή λόγω παρόδου της προθεσμίας του άρθρου 221, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, ο εν λόγω υπόχρεος πρέπει καταρχήν να μπορεί να ζητήσει την επιστροφή του ποσού αυτού από το κράτος μέλος που το εισέπραξε.

(¹) EE C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunal de première instance de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) κατά État belge

(Υπόθεση C-311/08) (¹)

(Ελευθερία εγκατάστασης — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άμεση φορολογία — Νομοθεσία στον τομέα της φορολογίας εισοδήματος — Προσδιορισμός του φορολογητέου εισοδήματος των εταιριών — Εταιρίες που τελούν σε σχέση αλληλεξάρτησης — Υπερβολικό ή εκ χαρακτηριστικής αιτίας όφελος που παρέχει μια ημεδαπή εταιρία σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Προσθήκη της αξίας του οφέλους στα κέρδη της ημεδαπής εταιρίας που το παρέσχε — Ισόρροπη κατανομή των φορολογικών εξουσιών μεταξύ των κρατών μελών — Καταπολέμηση της φοροαποφυγής — Πρόληψη των καταχρήσεων — Αναλογικότητα)

(2010/C 63/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société de Gestion Industrielle SA (SGI)

κατά

État belge

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Tribunal de première instance de Mons (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 12, 43 48 και 56 ΕΚ — Ζήτημα συμβατού με το κοινοτικό δίκαιο της εθνικής ρύθμισης που προβλέπει τη φορολόγηση της εγκατεστημένης στην ημεδαπή εταιρίας για το υπερβολικό ή εκ χαρακτηριστικής αιτίας όφελος που έχει παράσχει σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, προς την οποία τελεί σε σχέση αλληλεξάρτησης, αλλά δεν προβλέπει ανάλογη φορολόγηση όταν το ίδιο όφελος χορηγείται σε εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή

Διατακτικό

Το άρθρο 43 ΕΚ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει καταρχήν στο άρθρο αυτό η ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη ρύθμιση, ότι η ημεδαπή εταιρία φορολογείται για το υπερβολικό ή εκ χαρακτηριστικής αιτίας όφελος που έχει παράσχει σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, προς την οποία η ημεδαπή εταιρία τελεί, άμεσα ή έμμεσα, σε σχέση αλληλεξάρτησης, ενώ δεν φορολογείται για το όφελος αυτό, εφόσον το έχει παράσχει σε άλλη ημεδαπή εταιρία, προς την οποία τελεί σε παρόμοια σχέση αλληλεξάρτησης. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται πάντως να εξακριβώσει κατά πόσον η επίμαχη στην κύρια δίκη ρύθμιση δεν βαίνει πέρα από αυτό που είναι αναγκαίο για την ταυτόχρονη επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει.

(¹) EE C 260 της 11.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-333/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Ποσοτικός περιορισμός επί των εισαγωγών — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος — Σύστημα προηγούμενης αδειάς — Βοηθητικά μέσα επεξεργασίας και τρόφιμα στην παρασκευή των οποίων χρησιμοποιούνται βοηθητικά μέσα επεξεργασίας προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη, όπου παράγονται και/ή διατίθενται στο εμπόριο νομίμως — Διαδικασία παρέχουσα στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να επιτύχουν την εγγραφή τέτοιων ουσιών σε «θετικό κατάλογο» — Ρήτρα αμοιβαίας αναγνώρισεως — Εθνικό κανονιστικό πλαίσιο το οποίο δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου για τους επιχειρηματίες)

(2010/C 63/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και R. Loosli-Surrans)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 28 ΕΚ — Σύστημα που προβλέπει τη χορήγηση προηγούμενης αδείας για τα βοηθητικά μέσα επεξεργασίας και τα τρόφιμα στην παρασκευή των οποίων χρησιμοποιούνται βοηθητικά μέσα επεξεργασίας προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη, όπου παράγονται και/ή διατίθενται στο εμπόριο νομίμως — Έλλειψη δικαιολογητικού λόγου και/ή μη τήρηση της αρχής της αναλογικότητας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, θεωπίζοντας σε σχέση με τα βοηθητικά μέσα επεξεργασίας και τα τρόφιμα στην παρασκευή των οποίων χρησιμοποιούνται βοηθητικά μέσα επεξεργασίας προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη, όπου παράγονται και/ή διατίθενται στο εμπόριο νομίμως, ένα σύστημα το οποίο προβλέπει τη χορήγηση προηγούμενης αδείας και αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 285 της 8.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-343/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/41/ΕΚ — Δραστηριότητες και εποπτεία των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών φορέων — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη ολόκληρης της οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Απουσία επαγγελματικών συνταξιοδοτικών φορέων εγκατεστημένων εντός της εθνικής επικράτειας — Αρμοδιότητα των κρατών μελών να οργανώνουν τα εθνικά συνταξιοδοτικά συστήματα)

(2010/C 63/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Šimerdová και N. Yerrell)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Smolek)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεωπίσεως των αναγκαιών διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΕΕ L 235, σ. 10)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Παραλείποντας να θεωπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 8, 9, 13, 15 έως 18 και 20, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, η Τσεχική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και ιδίως από το άρθρο της 22, παράγραφος 1.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Καταδικάζει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιανουαρίου 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-362/08 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννοια της «προσβαλλομένης πράξεως» κατά το άρθρο 230 ΕΚ]

(2010/C 63/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Internationaler Hilfsfonds eV (εκπρόσωποι: H. Kaltenecker και R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Costa de Oliveira, S. Fries και T. Scharf)

Αντικείμενο

Αναίρεση που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 5ης Ιουνίου 2008, στην υπόθεση T-141/05, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που φέρεται ότι περιείχε το έγγραφο της Επιτροπής της 14ης Φεβρουαρίου 2005, με το οποίο η τελευταία αρνήθηκε στην ανααιρεσίμουσα την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα του φακέλου όσον αφορά τη σύμβαση LIEN 97-2011, για τη συγχρηματοδότηση προγράμματος ιατρικής βοήθειας διοργανωμένου στο Καζακστάν — Απαράδεκτο προσφυγής περί ακυρώσεως που ασκήθηκε κατά καθαρά επιβεβαιωτικής πράξεως όσον αφορά προγενέστερη απόφαση μη προσβληθείσα εμπροθέσμως — Εσφαλμένος χαρακτηρισμός της προσβαλλομένης πράξεως — Απαράδεκτο προσφυγής περί ακυρώσεως κατά πράξεως που αποτελούσε αρχική απάντηση, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 — Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 5ης Ιουνίου 2008, T-141/05, *Internationaler Hilfsfonds* κατά Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της *Internationaler Hilfsfonds eV* περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 14ης Φεβρουαρίου 2005, με την οποία δεν της επιτράπηκε η πρόσβαση σε έγγραφα ευρισκόμενα στην κατοχή της δεύτερης.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας, καθώς και της πρωτόδικης διαδικασίας ως προς την ένσταση απαραδέκτου.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα κατά τα λοιπά.

(¹) EE C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Audi AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-398/08 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 63 — Λεκτικό σήμα *Vorsprung durch Technik* — Σήματα αποτελούμενα από διαφημιστικά συνθήματα — Διακριτικός χαρακτήρας — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος για πλείονα προϊόντα και υπηρεσίες — Ενδιαφερόμενο κοινό — Συνολική εκτίμηση και δικαιολόγηση — Νέα στοιχεία]

(2010/C 63/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Audi AG (εκπρόσωποι: S. O. Gillert και F. Schiwek, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα), της 9ης Ιουλίου 2008, στην υπόθεση T-70/06, *Audi* κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 16ης Δεκεμβρίου 2005, περί μερικής απορρίψεως της προσφυγής κατά της αποφάσεως του εξεταστή να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «VORSPRUNG DURCH TECHNIK» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 12, 14, 25, 28, 37 έως 40 και 42 — Σήματα αποτελούμενα από διαφημιστικά συνθήματα — Διακριτικός χαρακτήρας — Εφαρμογή ειδικών κριτηρίων εκτιμήσεως — Ανεπαρκής δικαιολόγηση όσον αφορά τον προσδιορισμό του ενδιαφερομένου κοινού — Εξέταση των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν για πρώτη φορά στο πλαίσιο της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 9ης Ιουλίου 2008, T-70/06, *Audi* κατά ΓΕΕΑ (*Vorsprung durch Technik*), καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκδίδοντας την απόφασή του της 16ης Δεκεμβρίου 2005 (υπόθεση R 237/2005-2), δεν υπέπεσε σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3288/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 16ης Δεκεμβρίου 2005 (υπόθεση R 237/2005-2) καθόσον απέρριψε εν μέρει, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3288/94, την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος *Vorsprung durch Technik*.
- 3) Καταδικάζει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

(¹) EE C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του High Court of Justice (Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Uniplex (UK) Ltd κατά NHS Business Services Authority

(Υπόθεση C-406/08) ⁽¹⁾

(Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Ημερομηνία από την οποία αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής)

(2010/C 63/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Uniplex (UK) Ltd

κατά

NHS Business Services Authority

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Ερμηνεία των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33) — Εθνική νομοθεσία ορίζουσα προθεσμία τριών μηνών για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος — Χρονικό σημείο ενάρξεως της προθεσμίας — Χρονικό σημείο της παραβάσεως των σχετικών με την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων κοινοτικών διατάξεων ή χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ασκών το ένδικο βοήθημα έλαβε γνώση της παραβάσεως

Διατακτικό

1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, επιτάσσει η προθεσμία για την άσκηση μέσου παροχής ένδικης προστασίας με αντικείμενο την αναγνώριση παραβιάσεως της νομοθεσίας περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων ή την καταβολή αποζημιώσεως για την παραβίαση της νομοθεσίας αυτής να αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση ή όφειλε να έχει λάβει γνώση για την παραβίαση αυτή.

2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/50, απαγορεύει εθνική διάταξη, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία παρέχει τη δυνατότητα σε εθνικό δικαστήριο να απορρίψει ως εκπρόθεσμο μέσο παροχής ένδικης προστασίας με το οποίο ζητείται η αναγνώριση της παραβάσεως των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεως ή η καταβολή αποζημιώσεως για την παράβαση των κανόνων αυτών κατ' εφαρμογή του κριτηρίου, το οποίο εκτιμάται κατά διακριτική ευχέρεια, σύμφωνα με το οποίο τα μέσα αυτά παροχής ένδικης προστασίας πρέπει να ασκούνται αμελλητί.

3) Η οδηγία 89/665, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/50, εντέλλει το εθνικό δικαστήριο να παρεκτείνει, χρησιμοποιώντας τη διακριτική εξουσία του, την προθεσμία προσφυγής προκειμένου να εξασφαλιστεί στον προσφεύγοντα προθεσμία ίση με εκείνη που θα είχε αν η προβλεπόμενη από την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία προθεσμία είχε αρχίσει να τρέχει από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε γνώση ή όφειλε να έχει λάβει γνώση της παραβάσεως των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. Εάν οι εθνικές διατάξεις περί των προθεσμιών της προσφυγής δεν επιδέχονται ερμηνεία σύμφωνη με την οδηγία 89/665, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να τις αφήσει ανεφάρμοστες, προκειμένου να εφαρμόσει στο ακέραιο το κοινοτικό δίκαιο και να προστατεύσει τα δικαιώματα που αυτό απονέμει στους ιδιώτες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Edinburgh (Ηνωμένο Βασίλειο) και του VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Royaume-Uni (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08) κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-430/08 και C-431/08) ⁽¹⁾

[Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 για τον κοινοτικό τελωνειακό κώδικα — Άρθρα 78 και 203 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 865 — Καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως — Εσφαλμένος κωδικός τελωνειακού συστήματος — Γένεση τελωνειακής οφειλής — Επανεξέταση της τελωνειακής διασάφησης]

(2010/C 63/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούντα δικαστήρια

VAT and Duties Tribunal, Edinburgh και VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Royaume-Uni

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C 431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

κατά

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Edinburgh Tribunal Centre — Ερμηνεία των άρθρων 78, 203 και 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Ερμηνεία του άρθρου 865 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 (ΕΕ L 253, σ. 1) — Εμπορεύματα που εισήλθαν νομίμως στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπό το σύστημα της ενεργητικής τελειοποιήσεως — Χρησιμοποίηση εκ παραδρομής εσφαλμένου κωδικού τελωνειακού καθεστώτος (ΚΤΚ) στις διασαφήσεις που έγιναν όταν τα εμπορεύματα επανεξήχθησαν από την Κοινότητα που χαρακτηρίζει τα εμπορεύματα ως «μόνιμη εξαγωγή» και όχι ως «επανεξαγωγή» — Δυνατότητα επανεξετάσεως της διασαφήσεως ώστε να διορθωθεί ο ΚΤΚ και επανορθώσεως της καταστάσεως

Διατακτικό

- 1) Η αναγραφή στις επίδικες στην κύρια δίκη διασαφήσεις εξαγωγής του κωδικού τελωνειακού καθεστώτος 10 00 που χαρακτηρίζει την επανεξαγωγή κοινοτικών εμπορευμάτων αντί του κωδικού 31 51 που είναι ο ορθός για τα εμπορεύματα τα οποία τελούν υπό αναστολή δασμών βάσει του συστήματος ενεργητικής τελειοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και του άρθρου 865, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1677/98 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1998, γεννά τελωνειακή οφειλή.
- 2) Το άρθρο 78 του κανονισμού 2913/92 επιτρέπει την επανεξέταση της διασαφήσης εξαγωγής των εμπορευμάτων προκειμένου να διορθωθεί ο κωδικός τελωνειακού καθεστώτος που τους έδωσε ο διασαφητής και οι τελωνειακές αρχές υποχρεούνται, αφενός, να εξετάσουν μήπως οι διατάξεις που διέπουν το οικείο τελωνειακό καθεστώς εφαρμόστηκαν βάσει στοιχείων ανακριβών ή ελλιπών και μήπως δεν απειλήθηκαν οι στόχοι του συστήματος ενεργητικής τελειοποίησης, ιδίως καθότι τα εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού του τελωνειακού συστήματος επανεξήχθησαν πράγματι, καθώς και, αφετέρου, να λάβουν ενδεχομένως τα αναγκαία μέτρα για την επανόρθωση της κατάστασης λαμβάνοντας υπόψη τα νέα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους.

(¹) ΕΕ C 327 της 20.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-456/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Κοινοποίηση στους υποψηφίους και στους προσφέροντες των αποφάσεων που αφορούν την ανάθεση της συμβάσεως — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες ασκήσεως προσφυγής σε θέματα συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Ημερομηνία από την οποία αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής)

(2010/C 63/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαβός, Μ. Κωνσταντινίδης και Ε. White)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, A. Collins. SC)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33) — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54) — Γνωστοποίηση της απόφασης περί αναθέσεως — Υποχρέωση σαφούς καθορισμού της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής κατ' αποφάσεως περί αναθέσεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία,

— επειδή η National Roads Authority παρέλειψε να γνωστοποιήσει στον αποκλεισθέντα υποψήφιο την απόφασή της περί αναθέσεως της συμβάσεως για τον σχεδιασμό, την κατασκευή, τη χρηματοδότηση και την εκμετάλλευση της δυτικής παρακαμπτηρίου οδού της πόλεως Dundalk, και

— επειδή διατήρησε σε ισχύ τις διατάξεις του άρθρου 84Α, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας των ανώτατων δικαστηρίων (Rules of the Superior Courts), όπως προκύπτει από το Statutory Instrument No 374/1998, στον βαθμό που εμπεριέχουν αβεβαιότητα ως προς την απόφαση κατά της οποίας πρέπει να ασκηθεί η προσφυγή και ως προς τον καθορισμό των προθεσμιών για την άσκηση της προσφυγής αυτής,

παρέβη, όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, καθώς και από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, και, όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/50.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 313 της 6.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ümit Bekleyen κατά Land Berlin

(Υπόθεση C-462/08) (¹)

(Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Δικαίωμα του τέκνου Τούρκου εργαζομένου να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός του κράτους μέλους υποδοχής στο οποίο περάτωσε την επαγγελματική του εκπαίδευση — Έναρξη της επαγγελματικής εκπαίδευσής μετά την οριστική αναχώρηση των γονέων από το οικείο κράτος μέλος)

(2010/C 63/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ümit Bekleyen

κατά

Land Berlin

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Ερμηνεία του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου συνδέσεως

ΕΟΚ-Τουρκίας — Τούρκος υπήκοος, γεννηθείς στο κράτος μέλος υποδοχής, ο οποίος, αφού επέστρεψε με τους γονείς του στη χώρα καταγωγής του, επανέρχεται μόνος του, μετά από απουσία άνω των 10 ετών, στο κράτος μέλος, στην κανονική αγορά εργασίας του οποίου οι γονείς του εργάστηκαν στο παρελθόν για περισσότερα από τρία έτη, προς έναρξη επαγγελματικής εκπαίδευσής — Δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας και αντίστοιχο δικαίωμα διαμονής εντός του κράτους μέλους υποδοχής του εν λόγω Τούρκου υπηκόου μετά το τέλος της επαγγελματικής εκπαίδευσής

Διατακτικό

Το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την έννοια ότι το τέκνο Τούρκου εργαζομένου έχοντας απασχοληθεί νομίμως επί τρία και πλέον έτη στο κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να επικαλεστεί, μετά το πέρας της επαγγελματικής του εκπαίδευσής στο οικείο κράτος μέλος, το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας και το αντίστοιχο δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος αυτό ακόμη και στην περίπτωση που, αφού επέστρεψε με τους γονείς του στο κράτος της κοινής καταγωγής τους, επανήλθε μόνο του στο οικείο κράτος μέλος προς έναρξη της επαγγελματικής εκπαίδευσής.

(¹) EE C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Gerechtshof te Arnhem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K. van Dijk κατά Gemeente Kampen

(Υπόθεση C-470/08) (¹)

[Κοινή γεωργική πολιτική — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου ορισμένων συστημάτων ενισχύσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Σύστημα ενιαίας ενισχύσεως — Μεταβίβαση των δικαιωμάτων ενισχύσεως — Λήξη της συμβάσεως μισθώσεως — Υποχρεώσεις του μισθωτή και του εκμισθωτή]

(2010/C 63/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Arnhem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K. van Dijk

κατά

Gemeente Kampen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te Arnhem* — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1) και του κανονισμού (ΕΚ) 795/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 1) — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα συστήματα ενισχύσεων — Σύστημα ενιαίας ενισχύσεως — Μεταβίβαση των δικαιωμάτων ενισχύσεως — Υποχρεώσεις του εκμισθωτή και του μισθωτή

Διατακτικό

Το κοινοτικό δίκαιο δεν υποχρεώνει τον μισθωτή, όταν λήξει η μίσθωση, να παραδώσει στον εκμισθωτή τις μισθωμένες γαίες συνοδευόμενες από τα δικαιώματα ενισχύσεως που συστάθηκαν για τις γαίες αυτές ή έχουν σχέση με αυτές, ούτε να του καταβάλει αποζημίωση.

(¹) ΕΕ C 6 της 10.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του *Augstākās tiesas Senāts* (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Alstom Power Hydro* κατά *Valsts ieņēmumu dienests*

(Υπόθεση C-472/08) (¹)

(Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Έκτα οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 18, παράγραφος 4 — Εθνική νομοθεσία περί τριετούς προθεσμίας παραγραφής για την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ΦΠΑ)

(2010/C 63/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alstom Power Hydro

κατά

Valsts ieņēmumu dienests

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Augstākās tiesas Senāts* — Ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 4, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τριετή προθεσμία για την παραγραφή του δικαιώματος να ζητείται η επιστροφή του επιπλέον εισπραχθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας

Διατακτικό

Το άρθρο 18, παράγραφος 4, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει τριετή προθεσμία παραγραφής για την υποβολή αιτήσεως επιστροφής αχρεωστήτως επιβληθέντος από τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού φόρου προστιθέμενης αξίας.

(¹) ΕΕ C 327 της 20.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του *Sächsisches Finanzgericht* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz* κατά *Finanzamt Dresden I*

(Υπόθεση C-473/08) (¹)

(Έκτα οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ι' — Απαλλαγή — Ιδιαίτερα μαθήματα που παραδίδονται από εκπαιδευτικούς και τα οποία ανάγονται στη σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση — Υπηρεσίες που παρέχει ανεξάρτητος εκπαιδευτικός στο πλαίσιο μαθημάτων επαγγελματικής επιμορφώσεως που διοργανώνονται από τρίτο ίδρυμα)

(2010/C 63/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sächsisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

κατά

Finanzamt Dresden I

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Sächsisches Finanzgericht — Ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Απαλλαγή από τον φόρο των «διαίτερων μαθημάτων που παραδίδονται από εκπαιδευτικούς και τα οποία ανάγονται στη σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση» — Διδασκαλία μαθημάτων την οποία προσφέρει ένας διπλωματούχος μηχανικός στο πλαίσιο μαθημάτων επιμορφώσεως που παρέχει μια ιδιωτική σχολή σε μηχανικούς και αρχιτέκτονες για την ειδικότητά τους, μετά την ολοκλήρωση των πτυχιακών τους σπουδών, σε θέματα πυρασφάλειας — Συνεχόμενη παροχή διδακτικών υπηρεσιών και εκ παραλλήλου άσκηση καθηκόντων διευθυντή ορισμένων κύκλων μαθημάτων — Είσπραξη αμοιβής ακόμη και σε περίπτωση ακυρώσεως των μαθημάτων ελλείψει εγγραφών

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι οι παροχές που συνίστανται στη διδασκαλία μαθημάτων, τις οποίες προσφέρει διπλωματούχος μηχανικός στο πλαίσιο εκπαιδευτικού ιδρύματος το οποίο έχει τη μορφή ενώσεως ιδιωτικού δικαίου σε συμμετέχοντες σε κύκλους επιμορφωτικών μαθημάτων, οι οποίοι είναι κάτοχοι τουλάχιστον πτυχίου αρχιτέκτονα ή μηχανικού ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος ή διαθέτουν ισότιμη εκπαίδευση, ο δε κύκλος των μαθημάτων αυτών ολοκληρώνεται με τη διενέργεια εξετάσεων, αποτελούν «μαθήματα τα οποία ανάγονται στη σχολική ή επαγγελματική εκπαίδευση» κατά την έννοια αυτής της διατάξεως. Αποτελούν ομοίως τέτοια μαθήματα άλλες δραστηριότητες πλην των συνισταμένων στην κατά κυριολεξία διδασκαλία μαθημάτων, υπό τον όρον ότι οι δραστηριότητες αυτές αναπτύσσονται, κυρίως, στο πλαίσιο της μετάδοσης γνώσεων και δεξιοτήτων από καθηγητή σε μαθητές ή φοιτητές η οποία ανάγεται στη σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εξακριβώσει αν όλες οι επίμαχες στην κύρια δίκη δραστηριότητες αποτελούν «μαθήματα» τα οποία ανάγονται στη «σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.
- 2) Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της οδηγίας αυτής έχει την έννοια ότι υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, πρόσωπο όπως ο T. Eulitz, εταίρος της προσφεύγουσας της κύριας δίκης, το οποίο παρέχει υπηρεσίες ως εκπαιδευτικός στο πλαίσιο επιμορφωτικών μαθημάτων που διοργανώνει τρίτος οργανισμός, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παραδίδων «διαίτερα» μαθήματα, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Οκτωβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-22/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ενεργειακή πολιτική — Εξοικονόμηση ενέργειας — Οδηγία 2002/91/ΕΚ — Ενεργειακή απόδοση των κτιρίων — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2010/C 63/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και L. de Schieter de Lophem)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz.)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θέσπισης ή κοινοποίησης, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ 2003, L 1, σ. 65)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 21.2.2009

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.4.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2009 [αίτηση του Višje sodišče v Mariboru (Δημοκρατία της Σλοβενίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jasna Detiček κατά Maurizio Sgueglia

(Υπόθεση C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαφορές με αντικείμενο τον γάμο και τη γονική μέριμνα — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Προσωρινά μέτρα γονικής επιμέλειας — Απόφαση εκτελεστή εντός κράτους μέλους — Παράνομη μετακίνηση του τέκνου — Άλλο κράτος μέλος — Άλλο δικαστήριο — Ανάθεση της επιμέλειας του τέκνου στον έτερο γονέα — Δικαιοδοσία — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία]

(2010/C 63/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Višje sodišče v Mariboru

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jasna Detiček

κατά

Maurizio Sgueglia

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Ερμηνεία του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεως σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα — Δικαιοδοσία δικαστηρίου κράτους μέλους Α να αποφασίζει προσωρινώς επί αιτήσεως για την ανάθεση της επιμέλειας τέκνου στον άλλο γονέα, ενώ το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υποθέσεως — το δικαστήριο που εκδικάζει την αγωγή διαζυγίου — βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος Β

Διατακτικό

Το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν παρέχει σε δικαστήριο κράτους μέλους τη δυνατότητα να εκδώσει προσωρινό μέτρο γονικής μέριμνας σχετικό με την ανάθεση της επιμέλειας τέκνου ευρισκόμενου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους σε έναν από τους δύο γονείς του, όταν δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, το οποίο έχει βάσει του κανονισμού αυτού δικαιοδοσία ως προς την ουσία της σχετικής με την επιμέλεια του τέκνου διαφοράς, έχει ήδη εκδώσει απόφαση με την οποία η επιμέλεια του τέκνου αυτού ανατέθηκε προσωρινώς στον έτερο γονέα και η απόφαση αυτή έχει κηρυχθεί εκτελεστή στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2009 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρεθύμνης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Γεώργιος Κ. Λαγουδάκης κατά Κέντρου Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων Δήμου Ρεθύμνης (C-162/08) και Δημήτριος Γ. Λαδάκης, Ανδρέας Μ. Μπίρτας, Κωνσταντίνος Γ. Κυριακόπουλος, Εμμανουήλ Β. Κλαμπώνης, Σοφοκλής Ε. Μαστοράκης κατά Δήμου Γεροποτάμου (C-163/08) και Μιχαήλ Ζαχαριουδάκης κατά Δήμου Λάμπης (C-164/08)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/08 έως C-164/08) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρες 5 και 8 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Πρώτη ή μοναδική σύμβαση — Διαδοχικές συμβάσεις — Ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο — Υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων — Μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων — Κυρώσεις — Απόλυτη απαγόρευση μετατροπής των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Συνέπειες της μη ορθής μεταφοράς μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Ερμηνεία σύμφωνη με την οδηγία)

(2010/C 63/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης

Διάδικοι

Γεώργιος Κ. Λαγουδάκης (C-162/08), Δημήτριος Γ. Λαδάκης, Ανδρέας Μ. Μπίρτας, Κωνσταντίνος Γ. Κυριακόπουλος, Εμμανουήλ Β. Κλαμπώνης, Σοφοκλής Ε. Μαστοράκης (C-163/08), Μιχαήλ Ζαχαριουδάκης (C-164/08)

κατά

Κέντρου Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων Δήμου Ρεθύμνης (C-162/08), Δήμου Γεροποτάμου (C-163/08), Δήμου Λάμπης (C-164/08)

Αντικείμενο

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης — Ερμηνεία των ρητρών 5 και 8, σημεία 1 και 3, του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, που αφορά τη συμφωνία-πλαίσιο CES, UNICE και CEEP για την εργασία ορισμένου χρόνου (ΕΕ L 175, σ. 43) — Απαγόρευση θεώσεως εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, υπό το πρόσχημα της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, όταν ισοδύναμη, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της οδηγίας, εθνική νομοθεσία υφίσταται ήδη, η δε νέα κανονιστική ρύθμιση υποβιβάζει το επίπεδο προστασίας των εργαζομένων υπό καθεστώς συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ρυθμίσεις όπως το ελληνικό προεδρικό διάταγμα 164/2004, το οποίο επιγράφεται «Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα» και προβλέπει, κατά την ειδική μεταφορά της οδηγίας 1999/70 στο εσωτερικό δίκαιο με σκοπό την εφαρμογή των διατάξεών της στον δημόσιο τομέα, την εφαρμογή των μέτρων πρόληψης της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου τα οποία απαριθμούνται στο σημείο 1, στοιχείο α' έως γ', της ρήτρας αυτής, όταν στο εσωτερικό δίκαιο υπάρχει ήδη –πράγμα που καλείται να εξακριβώσει το αιτούν δικαστήριο– «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» κατά την έννοια της εν λόγω ρήτρας, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 3, του νόμου 2112/1920, περί υποχρεωτικής καταγγελίας συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων, υπό την προϋπόθεση πάντως ότι η σχετική ρύθμιση αφενός δεν θίγει την αποτελεσματικότητα της πρόληψης της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου την οποία διασφαλίζει το εν λόγω ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο και αφετέρου είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα με τη ρήτρα 8, σημείο 3, της εν λόγω συμφωνίας.
- 2) Η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι απαγορεύει στις αρχές των κρατών μελών να εφαρμόζουν ρυθμίσεις όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες κατά τρόπο που η ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα να θεωρείται δικαιολογημένη από «αντικειμενικούς λόγους», κατά την έννοια της εν λόγω ρήτρας, για τον λόγο και μόνο ότι οι συμβάσεις αυτές στηρίζονται σε νομοθετικές διατάξεις που επιτρέπουν την ανανέωσή τους με σκοπό την κάλυψη ορισμένων προσωρινών αναγκών, ενώ οι ανάγκες αυτές είναι στην πραγματικότητα πάγιες και διαρκείς. Αντίθετα, η ίδια αυτή ρήτρα δεν έχει εφαρμογή στη σύναψη της πρώτης ή της μοναδικής σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου.
- 3) Η ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι η «υποβάθμιση» στην οποία αναφέρεται η εν λόγω ρήτρα πρέπει να εξετάζεται σε σχέση με το γενικό επίπεδο προστασίας που ίσχυε στο οικείο κράτος μέλος τόσο για τους εργαζομένους που είχαν συνάψει διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου όσο και για τους εργαζομένους που είχαν συνάψει μια πρώτη ή μία και μοναδική σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου.
- 4) Η ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στη ρήτρα αυτή μια εθνική ρύθμιση, όπως το προεδρικό διάταγμα 164/2004, η οποία, αντίθετα από ό,τι συνέβαινε με προϊσχύσαντα κανόνα του εσωτερικού δικαίου, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 3, του νόμου 2112/1920, αφενός δεν προβλέπει πλέον, σε περίπτωση καταχρηστικής σύναψης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα, τη
- μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου ή επιβάλλει ορισμένες αθροιστικές και περιοριστικές προϋποθέσεις για τη μετατροπή αυτή και αφετέρου αποκλείει από τα μέτρα προστασίας που προβλέπει τους εργαζομένους που έχουν συνάψει μια πρώτη ή μία και μοναδική σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, εφόσον οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν, πράγμα που καλείται να εξακριβώσει το αιτούν δικαστήριο, περιορισμένη κατηγορία εργαζομένων με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ή αντισταθμίζονται με την έκδοση μέτρων για την πρόληψη της καταχρηστικής χρησιμοποίησης συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου.
- 5) Η εφαρμογή πάντως αυτής της συμφωνίας-πλαισίου μέσω εθνικής ρύθμισης, όπως είναι το προεδρικό διάταγμα 164/2004, δεν επιτρέπεται να καταλήγει στην υποβάθμιση της προστασίας που ίσχυε προηγουμένως στην εσωτερική έννομη τάξη για τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου σε επίπεδο που να υπολείπεται του επιπέδου που καθορίζουν οι διατάξεις της ίδιας αυτής συμφωνίας-πλαισίου για την κατ'ελάχιστο όριο προστασία των μισθωτών. Ειδικότερα, για να τηρείται η ρήτρα 5, σημείο 1, της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου, πρέπει η εθνική ρύθμιση να προβλέπει, όσον αφορά την καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, αποτελεσματικά και δεσμευτικά μέτρα πρόληψης των περιπτώσεων τέτοιας καταχρηστικής χρησιμοποίησης, καθώς και κυρώσεις που να είναι αρκούντως αποτελεσματικές και αποτρεπτικές, ώστε να εγγυώνται την πλήρη αποτελεσματικότητα αυτών των μέτρων πρόληψης. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται συνεπώς να εξακριβώσει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών.
- 6) Υπό περιστάσεις όπως αυτές που συντρέχουν στις υποθέσεις των κύριων δικών, η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι, όταν η εσωτερική έννομη τάξη του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους προβλέπει, στον υπό εξέταση τομέα, άλλα αποτελεσματικά μέτρα για να αποτρέπεται και, εν ανάγκη, για να τιμωρείται η καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας αυτής, η συμφωνία αυτή δεν αποτελεί κώλυμα για την εφαρμογή ενός κανόνα της εθνικής νομοθεσίας που απαγορεύει απόλυτα, στον δημόσιο τομέα και μόνο, να μετατρέπεται σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μια σειρά διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου οι οποίες, δεδομένου ότι είχαν ως αντικείμενο την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του εργοδότη, πρέπει να θεωρηθούν καταχρηστικές. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται πάντως να εκτιμήσει κατά πόσον οι προϋποθέσεις εφαρμογής καθώς και η εφαρμογή στην πράξη των κρίσιμων διατάξεων του εσωτερικού δικαίου καθιστούν τις διατάξεις αυτές κατάλληλο μέτρο για να αποτρέπεται και, εν ανάγκη, να τιμωρείται η καταχρηστική χρησιμοποίηση από τις διοικητικές αρχές διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.
- 7) Αντίθετα, η ρήτρα 5, σημείο 1, της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου, δεδομένου ότι δεν έχει εφαρμογή στους εργαζομένους που έχουν συνάψει μια πρώτη ή μία και μοναδική σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν κυρώσεις όταν μια τέτοια σύμβαση καλύπτει στην πραγματικότητα πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εργοδότη.

8) Το αιτούν δικαστήριο οφείλει να ερμηνεύσει, κατά το μέτρο του δυνατού, τις εφαρμοστέες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου σύμφωνα με τις ρήτρες 5, σημείο 1, και 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλασίου για την εργασία ορισμένου χρόνου και να εξακριβώσει συναφώς αν στις διαφορές που αποτελούν το αντικείμενο των κύριων δικών πρέπει να εφαρμοστεί, αντί για ορισμένες από τις εν λόγω διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, κάποιο «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» κατά την έννοια της πρώτης από τις αναφερόμενες παραπάνω ρήτρες, όπως είναι το προβλεπόμενο στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του νόμου 2112/1920.

(¹) EE C 171 της 5.7.2008

Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2009 — Região autónoma dos Açores κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Βασιλείου της Ισπανίας, Seas at Risk VZW, πρώην Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(Υπόθεση C-444/08 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1954/2003 — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο — Οργανισμός περιφερειακής ή τοπικής αυτοδιοικήσεως — Πράξεις που αφορούν άμεσα και ατομικά τον οργανισμό αυτόν — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]

(2010/C 63/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Região Autónoma dos Açores (εκπρόσωποι: M. Renouf και C. Bryant, Solicitors)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Monteiro και F. Florindo Gijón), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Banks), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), Seas at Risk VZW, πρώην Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2008, T-37/04, Região autónoma dos Açores κατά Συμβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1954/2003 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2847/93 και την κατάργηση των

κανονισμών (ΕΚ) 685/95 και (ΕΚ) 2027/95 (ΕΕ 289, σ. 1) — Προϋπόθεση να αφορά η προσβαλλόμενη πράξη ατομικά τον προσφεύγοντα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Região autónoma dos Açores στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 327 της 20.12.2008

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Δεκεμβρίου 2009 — Matthias Rath κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Dr. Grandel GmbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-488/08 P και C-489/08 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικά σήματα Eriçan και Eriçan Forte — Ανακοπή από τον δικαιούχο του κοινοτικού λεκτικού σήματος EPIGRAN — Κίνδυνος συγχύσεως — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Αιτήσεις αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτες]

(2010/C 63/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναηρεσίων: Matthias Rath (εκπρόσωποι: S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Dr. Grandel GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2008, T-373/06, Rath κατά ΓΕΕΑ και Grandel, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως προδήλως αβάσιμη την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 5ης Οκτωβρίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε μερικώς η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «EPICAN FORTE», κατόπιν ανακοπής που ασκήθηκε από τον δικαιούχο του προγενέστερου λεκτικού κοινοτικού σήματος «EPIGRAN», για προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσεως 5 — Κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ δύο σημάτων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον M. Rath στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 82 της 4.4.2009

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2009 — Prana Haus GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-494/08 P) (¹)

[Αίτηση ανατρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα PRANAHAUS — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Αίτηση ανατρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]

(2010/C 63/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσέουσα: Prana Haus GmbH (εκπρόσωπος: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Weberndörfer)

Αντικείμενο

Αίτηση ανατρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2008, T-226/07, Prana Haus GmbH κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 18ης Απριλίου 2007, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή περί μη καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «PRANAHAUS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 35 — Περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Prana Haus GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 32 της 7.2.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Amtsgericht Charlottenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amiraïke Berlin GmbH

(Υπόθεση C-497/08) (¹)

(Εκουσία δικαιοδοσία — Διορισμός εκκαθαριστή εταιρίας — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2010/C 63/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Charlottenburg

Διάδικοι

Amiraïke Berlin GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Amtsgericht Charlottenburg — Ερμηνεία των άρθρων 10, 43, και 48 της Συνθήκης ΕΚ — Αναγνώριση εκ μέρους κράτους μέλους μέτρου απαλλοτριώσεως που επιβάλλει η έννομη τάξη άλλου κράτους μέλους επί περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται εντός του πρώτου κράτους μέλους — Διαγραφή από το μητρώο εταιριών του βρετανικού Companies House μιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης βρετανικού δικαίου, λόγω παραβάσεως των υποχρεώσεων δημοσιότητας, με αποτέλεσμα να περιέλθει η εταιρική περιουσία, συμπεριλαμβανομένων των ακινήτων που βρίσκονται στη Γερμανία, στο βρετανικό Στέμμα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως είναι προδήλως αναρμόδιο να δώσει απάντηση στο ερώτημα που υπέβαλε το Amtsgericht Charlottenburg με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2008.

(¹) EE C 113 της 16.5.2009

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαρτίου 2009 η Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 13 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσέουσα: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (εκπρόσωποι: R. Allendesalazar Corcho και R. Vallina Hoset, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με τη διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2010, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 25 Νοεμβρίου 2009 — CLECE, S.A. κατά María Socorro Martín Valor και Ayuntamiento de Cobisa

(Υπόθεση C-463/09)

(2010/C 63/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: CLECE, S.A.

Καθών: María Socorro Martín Valor και Ayuntamiento de Cobisa

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2001/23/EK ⁽¹⁾, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', η περίπτωση κατά την οποία δήμος αναλαμβάνει εκ νέου ή αναλαμβάνει υπ' ευθύνη του υπηρεσία καθαρισμού εγκαταστάσεών του, η οποία στο παρελθόν παρέχόταν από συμβαλλόμενη με αυτό επιχείρηση, προσλαμβάνοντας προς τούτο νέο προσωπικό;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 30 Νοεμβρίου 2009 — INMOGOLF SA κατά Administración General del Estado

(Υπόθεση C-487/09)

(2010/C 63/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: INMOGOLF SA

Καθής: Administración General del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

Δεδομένου ότι το άρθρο 11, στοιχείο α', της οδηγίας 69/335/EOK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (νυν οδηγία 2008/7[...] ΕΚ ⁽²⁾, της 12ης Φεβρουαρίου) απαγόρευε τη φορολόγηση της θέσης σε κυκλοφορία μετοχών, μεριδίων ή άλλων τίτλων ίδιας φύσεως και το άρθρο της 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', παρείχε μόνο στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιβάλλουν φόρους για τη μεταβίβαση τίτλων, που εισπράττονται κατ' αποκοπή ή όχι, και δεδομένου ότι το άρθρο 108 του νόμου 24/1988, της 28ης Ιουλίου, για την αγορά αξιών (κατά τη διατύπωση της 12ης πρόσθετης διάταξης του νόμου 18/1991), μολονότι θεσπίζει γενικό κανόνα απαλλαγής των μεταβιβάσεων αξιών, τόσο από τον φόρο προστιθέμενης αξίας όσο και από τον φόρο μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων, επιβάλλει στις πράξεις αυτές φόρο μεταβίβασης θεωρώντας τις ως περιουσιακές μεταβιβάσεις από επαχθή αιτία, όταν αφορούν μερίδια του εταιρικού κεφαλαίου επιχειρήσεων των οποίων το ενεργητικό αποτελείται κατά ποσοστό τουλάχιστον 50 % από ακίνητα και όταν ο αγοραστής, μετά την εν λόγω μεταβίβαση, αποκτά θέση που του επιτρέπει να έχει τον έλεγχο της επιχείρησης, χωρίς να διακρίνει μεταξύ περιουσιακών εταιρειών και εταιρειών που ασκούν οικονομική δραστηριότητα:

1) Αντιβαίνει η οδηγία 69/335/EOK του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, στην αυτόματη εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, όπως αυτός του άρθρου 108, παράγραφος 2, του νόμου 24/1988 για την αγορά αξιών, οι οποίοι υποβάλλουν σε φορολογία ορισμένες μεταβιβάσεις αξιών που υποκρύπτουν μεταβιβάσεις ακινήτων, μολονότι δεν υπήρχε καμία πρόθεση φοροαποφυγής;

Στην περίπτωση που δεν απαιτείται η ύπαρξη πρόθεσης φοροαποφυγής:

2) Αντιβαίνει η οδηγία 69/335/EOK του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, σε διατάξεις όπως αυτές του ισπανικού νόμου 24/1988 ο οποίος επιβάλλει φόρο στην απόκτηση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών εταιρειών των οποίων το ενεργητικό αποτελείται κυρίως από ακίνητα, μολονότι οι εταιρείες αυτές είναι πλήρως λειτουργικές και τα ακίνητα δεν μπορούν να διαχωριστούν από την οικονομική δραστηριότητα που ασκεί η εταιρεία;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ L 46, σ.11.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 30 Νοεμβρίου 2009 — Asociación de Transporte por Carretera κατά Administración General del Estado

(Υπόθεση C-488/09)

(2010/C 63/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Asociación de Transporte por Carretera

Αναιρεσίβλητη: Administración General del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ορισμένη παρατυπία σε σχέση με το τελωνειακό καθεστώς μεταφοράς TIR και απαιτήσει την καταβολή του εκκαθαρισθέντος αναλογούντος ποσού από τον εγγυοδοτικό οργανισμό της επικράτειάς του, αλλά στη συνέχεια εξακριβωθεί ο τόπος διάπραξης της παράβασης, συμβιβάζεται με το άρθρο 454, παράγραφος 3, και το άρθρο 455 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, το γεγονός ότι το κράτος μέλος του τόπου διάπραξης της παράβασης κινεί νέα διαδικασία προβολής της αξίωσης καταβολής των αναλογούντων δασμών έναντι των προσώπων που είναι οι άμεσοι οφειλέτες και έναντι του εγγυοδοτικού οργανισμού του τόπου διάπραξης της παράβασης, μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται ο οργανισμός αυτός, αν ο τόπος διάπραξης της παράβασης προσδιορίστηκε μετά την παρέλευση της προθεσμίας που προβλέπουν οι κοινοτικές διατάξεις.

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης:

2) Μπορεί ο εγγυοδοτικός οργανισμός του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε πράγματι η παρατυπία να προβάλει, βάσει των άρθρων 454, παράγραφος 3, και 455 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 ή του άρθρου 221, παράγραφος 3, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, την παραγραφή της αξίωσης επί του ποσού που καλύπτει η εγγύηση, επειδή έχει παρέλθει η προβλεπόμενη προθεσμία και ο ίδιος δεν είχε γνώση των πραγματικών περιστατικών πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας;

3) Διακόπτει η προβολή της αξίωσης πληρωμής έναντι του εγγυοδοτικού οργανισμού του κράτους που διαπίστωσε την παρατυ-

πία, αξίωσης την οποία προβάλλουν οι τελωνειακές αρχές του κράτους αυτού σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, της Σύμβασης TIR, την παραγραφή, όσον αφορά τη διαδικασία που έχει κινηθεί έναντι του εγγυοδοτικού οργανισμού του τόπου διάπραξης της παράβασης;

4) Έχει το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 11 της Σύμβασης TIR την έννοια ότι η προθεσμία την οποία προβλέπει εφαρμόζεται στο κράτος του τόπου της παράβασης, ακόμη και όταν το κράτος που διαπίστωσε την παρατυπία δεν ανέστειλε τη διαδικασία προβολής της αξίωσης πληρωμής έναντι του εγγυοδοτικού οργανισμού, παρά την ύπαρξη ποινικής δίκης για τα ίδια αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Finanzamt Burgdorf κατά Manfred Bog

(Υπόθεση C-497/09)

(2010/C 63/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Finanzamt Burgdorf

Αναιρεσίβλητος: Manfred Bog

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί παράδοση κατά την έννοια του άρθρου 5 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών ⁽¹⁾, η παροχή ετοιμών εδεσμάτων ή γευμάτων που προορίζονται για άμεση κατανάλωση;

2) Ασκεί επιρροή επί της απαντήσεως του πρώτου ερωτήματος το αν παρέχονται και συμπληρωματικά στοιχεία υπηρεσιών (διάθεση εξοπλισμού για κατανάλωση τροφίμων);

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: έχει ο όρος «τρόφιμα» του παραρτήματος Η, κατηγορία 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών την έννοια ότι σε αυτόν εμπίπτουν μόνον τρόφιμα «σε πακέτο», όπως αυτά συνήθως πωλούνται στο πλαίσιο του εμπορίου τροφίμων, ή εμπίπτουν στην έννοια αυτή και εδέσματα ή γεύματα, τα οποία –μέσω βρασμού, τηγανίσματος, ψησίματος ή άλλων τρόπων– παρασκευάζονται για άμεση κατανάλωση;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG κατά Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Υπόθεση C-499/09)

(2010/C 63/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέουσα: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Αναερσίβλητο: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί παράδοση κατά την έννοια του άρθρου 5 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (¹), η προσφορά ετοιμών εδεσμάτων ή γευμάτων που προορίζονται για άμεση κατανάλωση;
- 2) Ασκεί επιρροή επί της απαντήσεως του πρώτου ερωτήματος το αν παρέχονται και συμπληρωματικά στοιχεία υπηρεσιών (παραχώρηση της χρήσεως τραπεζιών, καρεκλών, λοιπού εξοπλισμού για κατανάλωση τροφών, παρακολούθηση κινηματογραφικής ταινίας);
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει ο όρος «τρόφιμα» του παραρτήματος Η, κατηγορία 1,

της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών την έννοια ότι περιλαμβάνει μόνον τρόφιμα «σε πακέτο», όπως αυτά συνήθως πωλούνται στο πλαίσιο του εμπορίου τροφίμων, ή εμπίπτουν στον όρο αυτόν και εδέσματα ή γεύματα, τα οποία –μέσω βρασμού, τηγανίσματος, ψησίματος ή άλλων τρόπων– παρασκευάζονται για άμεση κατανάλωση;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Lothar Lohmeyer κατά Finanzamt Minden

(Υπόθεση C-501/09)

(2010/C 63/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Lothar Lohmeyer

Καθού: Finanzamt Minden

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «τρόφιμα» του παραρτήματος Η, κατηγορία 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (¹) την έννοια ότι περιλαμβάνει μόνον τρόφιμα «σε πακέτο», όπως αυτά συνήθως πωλούνται στο πλαίσιο του εμπορίου τροφίμων, ή εμπίπτουν στην έννοια αυτή και εδέσματα ή γεύματα, τα οποία –μέσω βρασμού, τηγανίσματος, ψησίματος ή άλλων τρόπων– παρασκευάζονται για άμεση κατανάλωση;
- 2) Στην περίπτωση που αποτελούν «τρόφιμα» κατά την έννοια του παραρτήματος Η, κατηγορία 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών και τα εδέσματα ή τα γεύματα τα οποία παρασκευάζονται για άμεση κατανάλωση;

Πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σε αυτό εμπίπτει και η προσφορά άρτι παρασκευασθέντων εδεσμάτων ή γευμάτων τα οποία ο αγοραστής καταναλώνει επί τόπου, κάνοντας χρήση του σχετικού εξοπλισμού, όπως π.χ. των πάγκων, των τραπεζιών για ορθίους ή παρεμφερών αντικειμένων, και δεν τα παίρνει μαζί του σε πακέτο;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG κατά Finanzamt Detmold

(Υπόθεση C-502/09)

(2010/C 63/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Καθού: Finanzamt Detmold

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο όρος «τρόφιμα» του παραρτήματος Η, κατηγορία 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (¹), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτόν μόνον τρόφιμα «σε πακέτα», όπως αυτά συνήθως πωλούνται στο πλαίσιο του εμπορίου τροφίμων, ή εμπίπτουν στον όρο αυτόν και εδέσματα ή γεύματα, τα οποία —μέσω βρασμού, τηγανίσματος, ψησίματος ή άλλων τρόπων— παρασκευάζονται για άμεση κατανάλωση;
- 2) Στην περίπτωση που «τρόφιμα» κατά την έννοια του παραρτήματος Η, κατηγορία 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, είναι επίσης τα εδέσματα ή τα γεύματα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση;

Πρέπει το γεγονός της παρασκευής των εδεσμάτων ή των γευμάτων να λαμβάνεται υπόψη ως στοιχείο υπηρεσίας, όταν πρόκειται να κριθεί το ζήτημα αν η ενιαία παροχή μίας επιχειρήσεως διοργανώσεως συνεστιάσεων (παροχή έτοιμων προς κατα-

νάωση εδεσμάτων ή γευμάτων καθώς και μεταφορά τους και, ενδεχομένως, παραχώρηση επιτραπέζιων σκευών και/ή τραπεζιών για ορθίους καθώς και αποκομιδή των αντικειμένων των οποίων η χρήση παραχωρείται) πρέπει να χαρακτηρίζεται ως παράδοση τροφίμων υποκείμενη σε ευνοϊκότερη φορολόγηση (παράρτημα Η, κατηγορία 1, της οδηγίας αυτής) ή ως υπηρεσία μη υποκείμενη σε ευνοϊκότερη φορολόγηση (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής);

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Συνάδει προς το άρθρο 2, σημείο 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, το να λαμβάνεται κατά κανόνα υπόψη, στο πλαίσιο του νομικού χαρακτηρισμού της ενιαίας παροχής μίας επιχειρήσεως διοργανώσεως συνεστιάσεων είτε ως παραδόσεως αγαθών είτε ως ιδιόμορφης υπηρεσίας, μόνον ο αριθμός των στοιχείων που φέρουν τον χαρακτήρα υπηρεσίας (δύο ή πλείονα) έναντι των στοιχείων της παραδόσεως ή πρέπει τα στοιχεία που φέρουν τον χαρακτήρα υπηρεσίας να εκτιμώνται ανεξαρτήτως του αριθμού τους, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιων κριτηρίων;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2009 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-263/07, Εσθονία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Kružíková, E. White και E. Randvere)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Δημοκρατία της Εσθονίας, Δημοκρατία της Λιθουανίας, Σλοβακική Δημοκρατία και Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει την Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Πρωτοδικείο) πρέπει να ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

- 1) Το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 44 § 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθόσον έκρινε παραδεκτή την προσφυγή όσον αφορά το άρθρο 1, §§ 3 και 4, το άρθρο 2, §§ 3 και 4, καθώς και το άρθρο 3, §§ 2 και 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2007 (σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποίησε η Εσθονία, σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου). Το Πρωτοδικείο πεπλανημένα έκρινε την προσφυγή κατά της αποφάσεως παραδεκτή στο σύνολό της, παρότι η προσφεύγουσα προέβαλε λόγους ακυρώσεως μόνον όσον αφορά το άρθρο 1, §§ 1 και 2, το άρθρο 2, §§ 1 και 2, καθώς και το άρθρο 3 § 1.
- 2) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε σφάλμα σε σχέση με το άρθρο 9, §§ 1 και 3 της οδηγίας, καθόσον κατά τον καθορισμό του εύρους της αρμοδιότητας ελέγχου της Επιτροπής καθώς και της αρμοδιότητάς της κατά την εφαρμογή του άρθρου 9 § 3 της οδηγίας, παρερμήνευσε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και τον σκοπό της οδηγίας. Τα σχέδια κατανομής δεν συνιστούν κατ' εξοχήν μέτρα για τη μεταφορά οδηγίας στο εσωτερικό δικαίο, τα οποία κρίνονται *a posteriori*. Εάν γίνει δεκτό ότι κάθε κράτος μέλος χρησιμοποιεί δικά του στοιχεία που δεν ελέγχονται, ελλοχεύει ο κίνδυνος άνισης μεταχειρίσεως των κρατών μελών. Οι στόχοι της οδηγίας μπορούν όμως να επιτευχθούν μόνον εάν η ζήτηση σε δικαιώματα εκπομπής υπερβεί την προσφορά. Θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός του ανώτατου ορίου της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων προς κατανομή της συνολικής ποσότητας, αφετέρου της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων προς κατανομή.
- 3) Το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε το πεδίο εφαρμογής της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Η εκπόνηση εθνικού σχεδίου κατανομής ήταν καθήκον του κράτους μέλους, αρμοδιότητα δε της Επιτροπής δεν ήταν να καλύψει τυχόν κενά του σχεδίου, αλλά να κρίνει κατά πόσον αυτό συνάδει με την οδηγία.
- 4) Το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση των διατάξεων της αποφάσεως της Επιτροπής, καθόσον έκρινε ότι το άρθρο 1, §§ 1 και 2, το άρθρο 2, §§ 1 και 2, όπως επίσης το άρθρο 3, § 1, δεν δύναται να αποσπασθούν από τις υπόλοιπες διατάξεις της αποφάσεως της Επιτροπής και ακύρωσε την απόφασή στο σύνολό της. Στην πραγματικότητα δεν υφίσταται τέτοιος αναπόσπαστος χαρακτήρας, καθότι από τη δομή και την αιτιολόγηση της αποφάσεως της Επιτροπής προκύπτει σαφώς ότι κάθε παράγραφος του άρθρου 2 συνδέεται αναπόσπαστα με τις αντίστοιχες παραγράφους του άρθρου 1, όχι όμως με τις λοιπές παραγράφους του άρθρου 2. Το ίδιο ισχύει και για τις παραγράφους του άρθρου 1.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2009 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (έβδομο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes και P. Rocha)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Transnautica — Transportes e Navegação SA, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί το αίτημα των πορτογαλικών αρχών με το οποίο επιδιώκεται η εκ μέρους του Δικαστηρίου αναστολή της εκδικάσεως της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου επί της τριτανακοπής που άσκησε η Πορτογαλική Δημοκρατία, καθόσον στο πλαίσιο διαδικασίας τριτανακοπής είναι αναγκαίο να εξετάζονται όχι μόνον τα νομικά ζητήματα, αλλά και τα ζητήματα που αφορούν τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως·
- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση REM 05/2004 της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 2005, περί απορρίψεως του αιτήματος της Transnautica για επιστροφή και διαγραφή τελωνειακών οφειλών·
- να καταδικάσει την Transnautica — Transportes e Navegação SA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη ως εκ του ότι έκρινε ότι οι πορτογαλικές τελωνειακές αρχές ενήργησαν εσφαλμένως κατά τον εκ μέρους τους καθορισμό και έλεγχο της συνολικής εγγυήσεως που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της επίμαχης πράξεως διαμετακομίσεως.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι είναι αδύνατο να στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσαν, όπως υποστηρίχθηκε, οι πορτογαλικές αρχές και της μεταγενέστερης αφαιρέσεως των εμπορευμάτων από την τελωνειακή επιτήρηση και διατείνεται ότι το Πρωτοδικείο, καταλήγοντας σε αντίθετο συμπέρασμα, παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-515/09)

(2010/C 63/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μαργέλης και Κ. Saaremäel-Stoilov)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να εκδόσει όλες τις απαιτούμενες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο διατάξεις της οδηγίας 2006/21/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/EK, ή παραλείποντας πάντως να ανακοινώσει στην Επιτροπή την έκδοση των διατάξεων αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Μαΐου 2008.

⁽¹⁾ EE L 102, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2009 — Tanja Borger κατά Tiroler Gebietskrankenkasse

(Υπόθεση C-516/09)

(2010/C 63/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρεσίβλητη: Tanja Borger

Αναρεσείον: Tiroler Gebietskrankenkasse

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 1, στοιχείο α', του Κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας ⁽¹⁾, την έννοια ότι εμπίπτει σ' αυτό —για περίοδο έξι μηνών— και πρόσωπο το οποίο κατόπιν της λήξεως της διетуός κατά το νόμο διακοπής της σχέσεώς του εργασίας κατόπιν γεννήσεως τέκνου συμφωνεί εκ νέου διακοπή για ένα επιπλέον έτος με τον εργοδότη του, με σκοπό να συμπληρώσει την κατά το νόμο μέγιστη δυνατή διάρκεια της χορηγήσεως επιδόματος ανατροφής τέκνου ή αντίστοιχης αντισταθμιστικής αποζημιώσεως, και εν συνεχεία λύει τη σχέση εργασίας;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα υπό 1:

Έχει το άρθρο 1, στοιχείο α', του Κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 την έννοια ότι εμπίπτει σ' αυτό —για περίοδο έξι μηνών— και πρόσωπο, το οποίο κατόπιν της λήξεως της διетуός κατά το νόμο διακοπής της σχέσεως εργασίας του συμφωνεί εκ νέου διακοπή για έξι επιπλέον μήνες με τον εργοδότη του, εφόσον κατά το διάστημα αυτό λαμβάνει επίδομα ανατροφής τέκνου ή αντίστοιχη αντισταθμιστική αποζημίωση;

⁽¹⁾ EE L 149, σ. 2.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tartu Ringkonnakohus (Εσθονία) στις 15 Δεκεμβρίου 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus κατά Veterinaar- ja Toiduamet

(Υπόθεση C-523/09)

(2010/C 63/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Ringkonnakohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες και εφεσείουσες: AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus

Καθής και εφεσίβλητη: Veterinaar- ja Toiduamet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την είσπραξη τέλους από μια επιχείρηση, στο ύψος των καθοριζόμενων στο παράρτημα IV, τμήμα Β, αυτού του κανονισμού κατώτατων επιπέδων, για τις αναφερόμενες στο παράρτημα IV, τμήμα Α, δραστηριότητες, ακόμη και όταν το κόστος που βαρύνει τις αρμόδιες αρχές σε σχέση με τις δαπάνες που απαριθμούνται στο παράρτημα VI αυτού του κανονισμού υπολείπεται των ανωτέρω κατώτατων επιπέδων;
- 2) Δικαιούται κράτος μέλος, υπό τις ανωτέρω στο πρώτο ερώτημα προϋποθέσεις, να καθορίζει για τις αναφερόμενες στο παράρτημα IV, τμήμα Α, του κανονισμού δραστηριότητες τέλη, τα οποία είναι χαμηλότερα από τα οριζόμενα στο παράρτημα IV, τμήμα Β, του κανονισμού κατώτατα επίπεδα, όταν το κόστος που βαρύνει τις αρμόδιες αρχές σε σχέση με τις δαπάνες που απαριθμούνται στο παράρτημα VI αυτού του κανονισμού υπολείπεται των ανωτέρω κατώτατων επιπέδων, χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 27, παράγραφος 6, του κανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 165, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ L 191, σ. 1.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-527/09)

(2010/C 63/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και E. Randvere)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/43/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία·

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Ιουνίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 87.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-528/09)

(2010/C 63/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μαργέλινς και Κ. Saaaremael-Stoilov)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, μη μεταφέροντας κανονικώς στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 3, στοιχείο θ', περίπτωση iii, το άρθρο 8, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, και το άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2002/96/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

- να καταδικάσει Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 2002/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, ρυθμίζει την επεξεργασία ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού. Μετά από εξέταση των μέτρων με τα οποία η εν λόγω οδηγία μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν μετέφερε κανονικώς στο εσωτερικό δίκαιο τα άρθρα 3, στοιχείο β', περίπτωση iii, 8, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, και 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο.

Το άρθρο 3, στοιχείο θ', περίπτωση iii, της οδηγίας ορίζει τον παραγωγό ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού. Οι εσθονικές νομοθετικές διατάξεις σχετικά με τον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό περιέχουν δύο διαφορετικούς ορισμούς του παραγωγού και δυσχεραίνουν επομένως την κατανόηση και την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με την επεξεργασία εξοπλισμού.

Το άρθρο 8, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας προβλέπει ότι το κόστος συλλογής, επεξεργασίας και περιβαλλοντικώς ενδεδειγμένης διάθεσης δεν επιδεικνύεται ξεχωριστά στους αγοραστές κατά την πώληση νέων προϊόντων. Η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν μετέφερε στο εσωτερικό της δίκαιο την εν λόγω απαίτηση.

Το άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι, για μια μεταβατική περίοδο 8 ετών μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας, οι παραγωγοί επιτρέπεται να ενημερώνουν τους αγοραστές κατά τη στιγμή της πώλησης νέων προϊόντων σχετικά με το κόστος συλλογής, επεξεργασίας και διάθεσης κατά τρόπο περιβαλλοντικώς ενδεδειγμένο, όπου το αναφερόμενο κόστος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το πραγματικό κόστος. Η Εσθονία δεν μετέφερε στο εσωτερικό της δίκαιο την εν λόγω υποχρέωση.

Η Δημοκρατία της Εσθονίας συμφώνησε με τις αναφερθείσες αιτιάσεις και υποσχέθηκε, απαντώντας στην αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, να άρει την παράβαση των άρθρων 3, στοιχείο β', περίπτωση iii, 8, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, και 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας με νόμο για την τροποποίηση του νόμου περί αποβλήτων. Επειδή η Δημοκρατία της Εσθονίας, καθόσον η Επιτροπή γνωρίζει, δεν έχει εκδώσει έως τώρα τον υποσχθέντα νόμο για την τροποποίηση του νόμου περί αποβλήτων ή, τουλάχιστον, δεν έχει σχετικώς ενημερώσει την Επιτροπή, η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν έχει ως τώρα μεταφέρει κανονικώς στο εσωτερικό δίκαιο τα άρθρα 3, στοιχείο θ', περίπτωση iii, 8, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, και 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας και επομένως έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

(¹) EE L 37, σ. 24.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 18 Δεκεμβρίου 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-530/09)

(2010/C 63/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Καθού: Minister Finansów

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Έχει το άρθρο 52, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK (¹) την έννοια, ότι οι υπηρεσίες με αντικείμενο τη για ορισμένο χρόνο διάθεση εκθέσιακών περιπτέρων σε πελάτες, οι οποίοι εκθέτουν τα προϊόντα τους σε εκθέσεις και παρόμοιες εμπορικές εκδηλώσεις, συγκαταλέγονται μεταξύ των αναφερόμενων στην εν λόγω διάταξη δραστηριοτήτων που θεωρούνται παρεπόμενες προς τις υπηρεσίες διοργανώσεως εκθέσεων, ήτοι μεταξύ των δραστηριοτήτων στους τομείς του πολιτισμού, των τεχνών, του αθλητισμού, της επιστήμης, της εκπαίδευσης, της ψυχαγωγίας, ή παρόμοιων με αυτές υπηρεσιών, οι οποίες φορολογούνται στον τόπο της υλικής εκτέλεσής τους,

β) ή πρέπει να θεωρείται ότι πρόκειται για παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών, οι οποίες φορολογούνται, κατά το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112, στον τόπο της έδρας της οικονομικής δραστηριότητας του λήπτη ή της μόνιμης εγκατάστασής του για την οποία παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες αυτές, σε περίπτωση δε ελλείψεως έδρας ή μόνιμης εγκατάστασης, στον τόπο της κατοικίας του ή της συνήθους διαμονής του,

— δεδομένου ότι η εν λόγω παροχή υπηρεσιών αφορά τη για ορισμένο χρόνο διάθεση περιπτέρων σε πελάτες που εκθέτουν τα προϊόντα τους σε εκθέσεις και παρόμοιες εμπορικές εκδηλώσεις — διάθεση της οποίας προηγείται κατά κανόνα η σχεδίαση και οπτικοποίηση του περιπτέρου όπως επίσης, κατά περίπτωση, η μεταφορά των δομικών μερών του περιπτέρου και η συναρμολόγησή τους στον τόπο διεξαγωγής της εκθέσεως — και ότι οι πελάτες του παρέχοντος τις υπηρεσίες, οι οποίοι εκθέτουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους, καταβάλλουν στον εκάστοτε διοργανωτή χωριστό αντάλλαγμα για την απλή συμμετοχή τους στην έκθεση, το οποίο καλύπτει ιδίως το κόστος των κοινόχρηστων παροχών, των υποδομών της εκθέσεως, της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων κ.λπ.,

ότι κάθε εκθέτης φέρει ο ίδιος την ευθύνη για την κατασκευή και τον εξοπλισμό του περιπτέρου του, κάνοντας στο πλαίσιο αυτό χρήση της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, οι οποίες χρήζουν ερμηνείας,

και

ότι οι διοργανωτές των εκθέσεων εκδίδουν εισιτήρια εισόδου για τους επισκέπτες, τα έσοδα από τα οποία περιέρχονται στον διοργανωτή και όχι στον παρέχοντα τις υπηρεσίες;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2009 η Εσθονία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 2 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση T-324/05, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Εσθονίας.

(Υπόθεση C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Εσθονία (εκπρόσωπος: L. Uibo)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Λετονίας.

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει στο σύνολό της την απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Οκτωβρίου 2009, T-324/05, Εσθονία κατά Επιτροπής,

— να δεχθεί τα αιτήματα που προέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Εσθονία, η απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Πρωτοδικείο) πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

1) Το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και εφάρμοσε εσφαλμένως την αρχή της συλλογικότητας, η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 219 ΕΚ.

2) Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως την πράξη προσχωρήσεως και τον κανονισμό 60/2004 ⁽¹⁾.

α) Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 6 του κανονισμού 60/2004, καθώς έκρινε ότι το «απόθεμα», κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, περιλαμβάνει και τα οικιακά αποθέματα.

— Το Πρωτοδικείο καθόρισε κατά τρόπο υπερβολικά στενά τον σκοπό του κανονισμού 60/2004 και του παραρτήματος IV, σημείο 4, παράγραφος 2, της πράξεως προσχωρήσεως, κρίνοντας ότι ο σκοπός αυτός περιορίζεται στην αποτροπή «κάθε» διαταράξεως της ομαλής λειτουργίας της αγοράς.

— Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 6, του κανονισμού 60/2004, επιβάλλοντας στα κράτη υποχρέωση εξαλείψεως των πλεοναζουσών ποσοτήτων ζάχαρης, υποχρέωση η οποία στερείται νομικής βάσεως.

β) Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 60/2004, καθώς περιόρισε, ως μη όφειλε, το πεδίο εφαρμογής του και έκρινε ότι δεν εμπίπτουν σε αυτό οι περιστάσεις υπό τις οποίες σχηματίστηκαν τα αποθέματα ζάχαρης στην Εσθονία.

— Το Πρωτοδικείο έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία κατά την ανάλυση του ισχυρισμού της Εσθονίας, σχετικά με την ουσιώδη σημασία των οικιακών αποθεμάτων ζάχαρης στην κατανάλωση και στον πολιτισμό της Εσθονίας.

— Το Πρωτοδικείο δεν εκτίμησε ορθώς τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που δημιούργησαν στην Εσθονία οι διαβεβαιώσεις της Επιτροπής κατά τις διαπραγματεύσεις ενόψει της προσχωρήσεως.

— Το Πρωτοδικείο δεν εκτίμησε ορθώς τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον σχηματισμό των αποθεμάτων.

3) Το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένως ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

4) Το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένως ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της καλής πίστεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 60/2004 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2004, για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 9, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upravno sodišče Republike Slovenije/Δημοκρατία της Σλοβενίας στις 21 Δεκεμβρίου 2009 — Marija Omejc κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-536/09)

(2010/C 63/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Upravno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Marija Omejc

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η φράση «παρεμποδίζει τη διεξαγωγή ενός επιτόπιου ελέγχου» να ερμηνευθεί βάσει της εθνικής νομοθεσίας η οποία εξαρτά την έννοια της παρεμποδίσσεως από την εκ προθέσεως ή εξ αμελείας συμπεριφορά ενός προσώπου;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: έχει η φράση «παρεμποδίζει τη διεξαγωγή ενός επιτόπιου ελέγχου» την έννοια ότι καλύπτει επίσης, πέραν των εκ προθέσεως πράξεων ή των καταστάσεων που προκλήθηκαν εκ προθέσεως και καθιστούν αδύνατη την πραγματοποίηση του ελέγχου, κάθε άλλη πράξη ή παράλειψη που μπορεί να αποδοθεί σε αμέλεια του κυρίου της γεωργικής εκμεταλλεύσεως ή του αντιπροσώπου του εάν λόγω της πράξεως ή της παραλείψεως αυτής δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί ο επιτόπιος έλεγχος;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Εξαρτάται η επιβολή κυρώσεως βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004/EK από το αν ο κύριος της εκμεταλλεύσεως είχε ειδοποιηθεί προσηκόντως για το στάδιο του ελέγχου στο οποίο απαιτείται η συμμετοχή του;
- 4) Στην περίπτωση που ο κύριος της γεωργικής εκμεταλλεύσεως δεν κατοικεί σ' αυτήν, το ζήτημα του ορισμού αντιπροσώπου βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004/EK πρέπει να εκτιμηθεί βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας;
- 5) Στην περίπτωση που το ανωτέρω ζήτημα πρέπει να εκτιμηθεί βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας: Η διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004/EK έχει την έννοια ότι μπορεί να θεωρηθεί ως αντιπρόσωπος του κυρίου της εκμεταλλεύσεως κατά τους επιτόπιους ελέγχους, κάθε ενήλικας, ικανός προς εργασία, στον οποίο έχει ανατεθεί από τον κύριο της εκμεταλλεύσεως η ευθύνη ή έστω μέρος της ευθύνης της διαχειρίσεώς της;
- 6) Στην περίπτωση που το ερώτημα της παραγράφου 4 πρέπει να εκτιμηθεί βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας και αν η απάντηση στο ερώτημα της παραγράφου 5 είναι αρνητική: Υποχρεούται ο κύριος γεωργικής εκμεταλλεύσεως (γεωργός, κατά την έννοια του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004/EK) που δεν κατοικεί σ' αυτήν να ορίσει αντιπρόσωπο ο οποίος να βρίσκεται συνεχώς στη γεωργική εκμετάλλευση;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Μεγάλη Βρετανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-537/09)

(2010/C 63/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Εφεσίβλητος: Secretary of State for Work and Pensions

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Σχετικά με περιόδους στις οποίες έχει εφαρμογή ο κανονισμός EOK 1408/71 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, όπως ίσχυε αμέσως πριν τις 5 Μαΐου 2005, μπορεί το επίδομα κίνησης του επιδόματος διαβίωσης αναπήρου των άρθρων 71 έως 76 του Social Security Contributions and Benefits Act 1992 να χαρακτηριστεί, ανεξάρτητα από το επίδομα διαβίωσης αναπήρου ως σύνολο, είτε ως παροχή κοινωνικής ασφαλίσεως κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού είτε ως ειδική, μη ανταποδοτικού χαρακτήρα παροχή κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α ή ως άλλου είδους παροχή;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα α), ποια είναι η ορθή κατηγορία;
- γ) Αν η απάντηση στο ερώτημα α) είναι αρνητική σε ποια κατηγορία ανήκει το επίδομα διαβίωσης αναπήρου;
- δ) Αν η απάντηση στα ερωτήματα β) ή γ) είναι ότι πρόκειται για παροχή κοινωνικής ασφαλίσεως, αποτελεί το εν λόγω επίδομα παροχή ασθένειας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) ή παροχή αναπηρίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, β);

ε) Επηρεάζονται οι απαντήσεις σε κάποιο από τα ανωτέρω ερωτήματα από τον διαχρονικό περιορισμό, στην παράγραφο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-299/05, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Συλλογή 2007, σ. I-8695);

2) α) Σε σχέση με περιόδους στις οποίες έχει εφαρμογή ο κανονισμός ΕΟΚ 1408/71, του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971 όπως ισχύει από 5 Μαΐου 2005, δυνάμει του κανονισμού ΕΚ 647/2005 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, μπορεί το επίδομα κίνησης του επιδόματος διαβίωσης αναπήρου των άρθρων 71 έως 76 του Social Security Contributions and Benefits Act 1992 να χαρακτηριστεί, ανεξάρτητα από το επίδομα διαβίωσης αναπήρου ως σύνολο, είτε ως παροχή κοινωνικής ασφάλισης κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού είτε ως ειδική, μη ανταποδοτικού χαρακτήρα παροχή κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α ή ως άλλου είδους παροχή;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα α), ποια είναι η ορθή κατηγορία;

γ) Αν η απάντηση στο ερώτημα α) είναι αρνητική σε ποια κατηγορία ανήκει το επίδομα διαβίωσης αναπήρου;

δ) Αν η απάντηση στα ερωτήματα β) ή γ) είναι ότι πρόκειται για παροχή κοινωνικής ασφάλισης, αποτελεί το εν λόγω επίδομα παροχή ασθένειας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) ή παροχή αναπηρίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, β);

3) Αν από τις απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα προκύψει το συμπέρασμα ότι το επίδομα κίνησης αποτελεί ειδική μη ανταποδοτικού χαρακτήρα παροχή, υπάρχει κάποιος άλλος κανόνας ή αρχή του κοινοτικού δικαίου που να επηρεάζει το ερώτημα αν το Ηνωμένο Βασίλειο δικαιούται να επιβάλει κάποια από τις προϋποθέσεις κατοικίας και παρουσίας που προβλέπει ο κανόνας 2, 1, α), του Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογενείς τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (ΕΕ L 117, σ. 1)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Giudice di pace di Varese (Ιταλία) στις 17 Δεκεμβρίου 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin κατά Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Υπόθεση C-541/09)

(2010/C 63/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Varese

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Καθής: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Θεμελιώνει το άρθρο 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, του κανονισμού (ΕΚ) 882/04 ⁽¹⁾ δικαίωμα των διοικουμένων να υπόκεινται σε ελέγχους στον τομέα των τροφίμων και των ποτών διενεργούμενους μόνον από όργανα που πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες θέτουν τα εν λόγω άρθρα, μπορούν δε οι διατάξεις των άρθρων αυτών να προβληθούν ενώπιον των δικαστηρίων ή να αντιταχθούν έναντι κυρώσεων που επιβάλλουν τα κράτη μέλη;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, διέπει η οδηγία 2000/13/ΕΚ ⁽²⁾, η οποία εισάγει κοινοτικές ρυθμίσεις σχετικές με την επισήμανση των τροφίμων και των ποτών, υγειονομικά θέματα;

3) Απαγορεύει η οδηγία 76/768 ⁽³⁾, όπως έχει τροποποιηθεί, ή άλλοι σχετικοί κοινοτικοί κανόνες, σε κράτος μέλος να διαφοροποιεί τις ευθύνες που υπέχουν οι επιχειρηματίες του κλάδου, αποκλείοντας ευθύνη του εμπόρου στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του;

- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, έχει το άρθρο 6 της οδηγίας, όπως έχει τροποποιηθεί, την έννοια ότι προβλέπει την εις ολόκληρον ευθύνη του παραγωγού του καλλυντικού και του απλού εμπόρου, ο οποίος δεν συμμετέχει στα στάδια της παραγωγής, συσκευασίας και επισημάνσεως του καλλυντικού;

(¹) ΕΕ L 165, σ. 1.

(²) ΕΕ L 109, σ. 29.

(³) ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 145.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-542/09)

(2010/C 63/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Rozet και M. van Beek)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, απαιτώντας οι διακινούμενοι εργαζόμενοι και τα συντηρούμενα από αυτούς μέλη της οικογένειάς τους να τηρούν μια προϋπόθεση κατοικίας, τον λεγόμενο κανόνα «3 στα 6», προκειμένου στο πλαίσιο του νόμου WSF (¹) να ληφθούν υπόψη για τη χρηματοδότηση σπουδών στην αλλοδαπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και από το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 (²).

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δεδομένου ότι οι Κάτω Χώρες εξακολουθούν να μην έχουν θεσπίσει όλα τα μέτρα για να τεθεί τέλος στην εφαρμογή μιας προϋποθέσεως κατοικίας, του λεγόμενου κανόνα «3 στα 6», την οποία οι διακινούμενοι εργαζόμενοι και τα συντηρούμενα από αυτούς μέλη της οικογένειάς τους πρέπει να τηρούν προκειμένου στο πλαίσιο του WSF να ληφθούν υπόψη για τη χρηματοδότηση σπουδών στην

αλλοδαπή, η Επιτροπή συνάγει ότι οι Κάτω Χώρες δεν έχουν τηρήσει τις υποχρεώσεις που έχουν από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και από τον κανονισμό 1612/68.

(¹) Wet Studiefinanciering 2000.

(²) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-545/09)

(2010/C 63/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των Ευρωπαϊκών Σχολείων (¹) πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αποσπασμένοι από τα κράτη μέλη εκπαιδευτικοί έχουν, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους, τις ίδιες δυνατότητες βαθμολογικής και μισθολογικής προαγωγής με αυτές που έχουν οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι εργάζονται εντός του κράτους μέλους αυτού και ότι ο αποκλεισμός ορισμένων αποσπασμένων από το Ηνωμένο Βασίλειο εκπαιδευτικών, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους, από τις βελτιωμένες μισθολογικές κλίμακες [γνωστές είτε ως «threshold pay» («οριακές αποδοχές») είτε ως «excellent teacher system» («σύστημα του εξαιρετικού εκπαιδευτικού») είτε ως «advanced skills teachers» («εκπαιδευτικοί με ανώτερες ικανότητες»)] και από άλλες επιπλέον αποδοχές [όπως είναι τα «teaching and learning responsibility payments» («επιδόματα διδακτικής και μαθησιακής υπευθυνότητας»)], καθώς και από την προαγωγή σύμφωνα με τις μισθολογικές κλίμακες που ισχύουν για τους εκπαιδευτικούς που απασχολούνται σε επιδοτούμενα από δημόσιους οργανισμούς σχολεία στην Αγγλία και στην Ουαλία, είναι αντίθετος προς τα άρθρα 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως.

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στηρίζεται στο άρθρο 26 της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των Ευρωπαϊκών Σχολείων (στο εξής: Σύμβαση) και έχει ως αίτημα να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της ερμηνείας και της εφαρμογής των άρθρων 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως.

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, οι εκπαιδευτικοί των Ευρωπαϊκών Σχολείων είναι αποσπασμένοι από τα κράτη μέλη καταγωγής τους. Το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', ορίζει ότι οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί «διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής και συνταξιοδότησης που κατοχυρώνονται από το εθνικό καθεστώς τους». Παρά ταύτα, οι μισθοί των εκπαιδευτικών που έχουν αποσπασθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο «παγώνουν» κατά τη διάρκεια της αποσπάσεως. Ως εκ τούτου, οι εκπαιδευτικοί που έχουν αποσπασθεί στα Ευρωπαϊκά Σχολεία στερούνται της προσβάσεως στις βελτιωμένες μισθολογικές κλίμακες [οι οποίες είναι γνωστές είτε ως «threshold pay» («οριακές αποδοχές») είτε ως «excellent teacher system» («σύστημα του εξαιρετικού εκπαιδευτικού») είτε ως «advanced skills teachers» («εκπαιδευτικοί με ανώτερες ικανότητες»)], καθώς και της δυνατότητας να λαμβάνουν άλλες επιπλέον αποδοχές [όπως είναι τα «teaching and learning responsibility payments» («επιδόματα διδακτικής και μαθησιακής υπευθυνότητας»)] και να τυγχάνουν προαγωγής σύμφωνα με τις μισθολογικές κλίμακες που ισχύουν για τους εκπαιδευτικούς που απασχολούνται σε επιδοτούμενα από δημόσιους οργανισμούς σχολεία στην Αγγλία και στην Ουαλία.

Η πολιτική αυτή είναι αντίθετη προς το γράμμα και προς τον σκοπό του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως. Μειώνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των οικείων εκπαιδευτικών και τις προοπτικές τους σταδιοδρομίας κατά την επάνοδό τους στο Ηνωμένο Βασίλειο. Επιπλέον, επηρεάζει αρνητικά τον προϋπολογισμό της Ενώσεως, ο οποίος επιβαρύνεται με τη διαφορά μεταξύ ενός χαμηλότερου εθνικού μισθού και του συμπληρωματικού ποσού που καταβάλει η Κοινότητα για τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς.

Επομένως, το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως και, κατά συνέπεια, το άρθρο 25, παράγραφος 1, της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται έτσι ώστε να διασφαλίζουν στους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς πλήρη πρόσβαση στις βελτιωμένες μισθολογικές κλίμακες, πλήρη δυνατότητα προαγωγής σύμφωνα με τις ισχύουσες μισθολογικές κλίμακες, καθώς και λήψεως άλλων επιδομάτων.

(¹) ΕΕ L 212 της 17.8.1994, σ. 3

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-551/09)

(2010/C 63/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Gross και M. Adam)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 1 έως 3 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ης Απριλίου 2008, στη διαδικασία C 56/06 (πρώην NN 77/06) με αντικείμενο κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Αυστρία για την ιδιωτικοποίηση της τράπεζας Bank Burgenland (2008/719/EK), επειδή παρέλειψε να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση της ενισχύσεως·

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ και το άρθρο 4 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ης Απριλίου 2008, στη διαδικασία C 56/06 (πρώην NN 77/06) με αντικείμενο κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Αυστρία για την ιδιωτικοποίηση της τράπεζας Bank Burgenland (2008/719/EK), επειδή παρέλειψε να κοινοποιήσει εγκαίρως στην Επιτροπή τις αναγκαίες πληροφορίες για τον υπολογισμό του ποσού της ενισχύσεως·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η προθεσμία κοινοποίησης των αναγκαίων πληροφοριών για τον υπολογισμό του ποσού της ενισχύσεως η οποία τάχθηκε με την απόφαση της Επιτροπής, της 30ης Απριλίου 2008, στη διαδικασία C 56/06 (πρώην NN 77/06) με αντικείμενο κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Αυστρία για την ιδιωτικοποίηση της τράπεζας Bank Burgenland (2008/719/EK) εξέπνευσε.

Η Δημοκρατία της Αυστρίας ανακάλεσε τη συμφωνία την οποία είχε επιτύχει μετά την εκπνοή της προαναφερθείσας προθεσμίας από κοινού με την Επιτροπή σχετικά με το ύψος του προς ανάκτηση ποσού για τον λόγο ότι η θιγόμενη από την ανάκτηση εταιρία, εάν αναγνωριζόταν ότι υπέχει υποχρέωση πληρωμής, εξέταζε το ενδεχόμενο υπαναχωρήσεως από την εξαγορά της Bank Burgenland. Κατά τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τούτο θα είχε δυσμενέστερες συνέπειες για την οικονομία του Land του Burgenland. Κατά την Επιτροπή, η περίπτωση αυτή δεν δικαιολογεί πάντως την παραίτηση από την αξίωση ανακτήσεως.

Ομοίως, η προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως δεν θίγει την υποχρέωση εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia provincial de Tarragona (Ισπανία) στις 4 Ιανουαρίου 2010 — Εισαγγελική Αρχή κατά Valentín Salmerón Sánchez

(Υπόθεση C-1/10)

(2010/C 63/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia provincial de Tarragona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίων: Valentín Salmerón Sánchez

Έτεροι διάδικοι: Εισαγγελική Αρχή και Dorotea López León

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το δικαίωμα του θύματος να γίνεται κατανοητό, στο οποίο αναφέρεται η όγδοη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαίσιο (1), να ερμηνευθεί ως θετική υποχρέωση των δημοσίων αρχών που είναι επιφορτισμένες με τη δίωξη και την καταστολή των εγκληματικών πράξεων να δίνουν στο θύμα τη δυνατότητα να εκφράζει την εκτίμησή του, τις σκέψεις του και τη γνώμη του ως προς τα άμεσα αποτελέσματα που μπορεί να έχει για τη ζωή του η επιβολή μέτρων στον θύτη με τον οποίο το θύμα διατηρεί οικογενειακή ή στενή συναισθηματική σχέση;
- 2) Πρέπει το άρθρο 2 της αποφάσεως-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η υποχρέωση των κρατών να αναγνωρίζουν τα δικαιώματα και τα θεμιτά συμφέροντα του θύματος τους επιβάλλει να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη του θύματος όταν οι ποινικές συνέπειες της δίκης δύνανται να επηρεάσουν καίρια και άμεσα την άσκηση του δικαιώματός του για ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του;
- 3) Έχει το άρθρο 2 της αποφάσεως-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ την έννοια ότι οι δημόσιες αρχές δεν μπορούν να αρνηθούν να λάβουν υπόψη τους την ελεύθερη βούληση του θύματος όταν το θύμα αντιτάσσεται στην επιβολή ή στη διατήρηση μέτρου απομακρύνσεως, στην περίπτωση που ο θύτης είναι μέλος της οικογένειάς του και δεν διαπιστώνεται αντικειμενικός κίνδυνος υποτροπής και εφόσον διαπιστώνεται ότι η προσωπικότητα του θύματος είναι ικανοποιητικού κοινωνικού, μορφωτικού και συναισθηματικού επιπέδου, οπότε αποκλείεται η δυνατότητα υποταγής στον θύτη ή, αντιθέτως, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να εξακολουθήσει να θεωρείται λυσιτελής το μέτρο αυτό, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής κατηγορίας των εγκλημάτων αυτών;
- 4) Πρέπει το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ, καθόσον θεσπίζει ότι κάθε κράτος διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας για τα θύματα, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καθιστά δυνατή τη γενικευμένη και υποχρεωτική επιβολή μέτρων απομακρύνσεως ή απαγορεύσεως κάθε επαφής, ως παρεπομένων ποινών σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες πρόκειται για θύμα ενδοοικογενειακών εγκλημάτων, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής κατηγορίας των παραβατικών αυτών πράξεων, ή, αντιθέτως, απαιτεί το άρθρο 8 να πραγματοποιείται εξατομικευμένη στάθμιση των συμφερόντων, βάσει της οποίας να μπορεί να εξακριβώνεται, ανά περίπτωση, το επαρκές επίπεδο προστασίας λαμβανομένων υπόψη των εμπλεκόμενων συμφερόντων;
- 5) Έχει το άρθρο 10 της αποφάσεως-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ την έννοια ότι επιτρέπει να αποκλείεται γενικώς η μεσολάβηση στις ποινικές διαδικασίες σχετικά με ενδοοικογενειακά εγκλήματα ή,

αντιθέτως, πρέπει να επιτρέπει τη μεσολάβηση και σε αυτό το είδος διαδικασιών, ώστε να σταθμίζονται κατά περίπτωση τα εμπλεκόμενα συμφέροντα;

(1) Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες (ΕΕ L 82, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Ιταλία) στις 4 Ιανουαρίου 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. και Eolica di Altamura s.r.l. κατά Regione Puglia

(Υπόθεση C-2/10)

(2010/C 63/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. και Eolica di Altamura s.r.l.

Καθής: Regione Puglia

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο και συγκεκριμένα με τις αρχές που απορρέουν από τις οδηγίες 2001/77/ΕΚ (1) και 2009/28/ΕΚ (2) (σχετικά με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας) και με τις οδηγίες 1979/409/ΕΚ (3) και 1992/43/ΕΚ (4) (για την προστασία των άγριων πτηνών και των φυσικών οικοτόπων), το άρθρο 1, παράγραφος 1226, του νόμου 296, της 27ης Δεκεμβρίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Προστασίας του εδάφους και της θάλασσας, της 17ης Οκτωβρίου 2007, και το άρθρο 2, παράγραφος 6, του νόμου 31, της 21ης Οκτωβρίου 2008, της Περιφέρειας της Puglia, καθόσον οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν, απολύτως και άνευ εξαιρέσεων, την εγκατάσταση ανεμογεννητριών που δεν προορίζονται για ίδια τελική κατανάλωση στους τόπους κοινοτικού ενδιαφέροντος (ΤΚΕ) και στις ζώνες ειδικής προστασίας (ΖΕΠ) που συνιστούν το οικολογικό δίκτυο «Natura 2000», αντί να απαιτούν τη δέουσα εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο πλαίσιο της οποίας αναλύεται ο αντίκτυπος του συγκεκριμένου έργου στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η εγκατάσταση;

(1) ΕΕ L 283, σ. 33.

(2) ΕΕ L 140, σ. 16.

(3) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

(4) ΕΕ L 206, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Rossano (Ιταλία) στις 5 Ιανουαρίου 2010 — Franco Affatato κατά Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n.3 di Rossano

(Υπόθεση C-3/10)

(2010/C 63/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Rossano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Franco Affatato

Εναγομένη: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n.3 di Rossano

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσक्रούει στη ρήτρα 2, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου, η οποία ενσωματώνεται στην οδηγία 1999/70/EK ⁽¹⁾, εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η εισαχθείσα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 468/97 και με το άρθρο 4, παράγραφος 1, [του νομοθετικού διατάγματος] 81/00 για τους εργαζομένους LSU [lavoratori socialmente utili] [παρέχοντες εργασία κοινωνικής ωφελείας]/LPU [lavoratori di pubblica utilità] [παρέχοντες εργασία δημοσίας ωφελείας], η οποία, αποκλείοντας την εγκαθίδρυση σχέσεως εργασίας υπέρ των εργαζομένων τους οποίους διέπει, αποκλείει περαιτέρω τη δυνατότητα εφαρμογής της κανονιστικής ρυθμίσεως περί των σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, με την οποία μεταφέρεται στην εσωτερική έννομη τάξη η οδηγία 1999/70/EK;
- 2) Επιτρέπει η ρήτρα 2, σημείο 2, της συμφωνίας-πλαισίου, η οποία ενσωματώνεται στην οδηγία 1999/70/EK, να περιληφθούν μεταξύ των μη επιπτόντων στο πεδίο εφαρμογής της προσώπων εργαζόμενοι, όπως οι παρέχοντες εργασία κοινωνικής/δημοσίας ωφελείας, το καθεστώς των οποίων διέπεται από τα νομοθετικά διατάγματα 468/97 και 81/00;
- 3) Εμπίπτουν οι εργαζόμενοι για τους οποίους γίνεται λόγος στο ερώτημα 2 στην έννοια των «εργαζομένων ορισμένου χρόνου» της ρήτρας 3, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου η οποία ενσωματώνεται στην οδηγία 1999/70/EK;
- 4) Προσक्रούει στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου, η οποία ενσωματώνεται στην οδηγία 1999/70/EK, και στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως [και] της απαγορεύσεως των διακρίσεων κανονιστική ρύθμιση περί των εργαζομένων σε σχολεία (βλ., ειδικότερα, άρθρο 4, παράγραφος 1, του νόμου 124/99 και

άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α, της υπουργικής αποφάσεως 430/00), η οποία επιτρέπει τη μη αιτιολόγηση της συνάψεως της πρώτης συμβάσεως ως ορισμένου χρόνου, αιτιολόγηση την οποία προβλέπει εν γένει η εθνική νομοθεσία για οποιαδήποτε άλλη σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, καθώς και την ανανέωση των συμβάσεων ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή μη πάγων και διαρκών αναγκών, και η οποία δεν ορίζει τη μέγιστη συνολική διάρκεια των συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και τον αριθμό των ανανεώσεων των εν λόγω συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας αλλ' ούτε προβλέπει συγκεκριμένη χρονική απόσταση μεταξύ των ανανεώσεων, συμπίπτουσα, στην περίπτωση των αναπληρωτών διδασκόντων, με τις θερινές διακοπές κατά τη διάρκεια των οποίων αναστέλλεται ή περιορίζεται σημαντικά η εκπαιδευτική δραστηριότητα;

- 5) Μπορεί το corpus των κανονιστικών διατάξεων περί των εργαζομένων σε σχολεία, όπως αυτό περιγράφηκε, να θεωρηθεί πλέγμα ισοδυνάμων νομοθετικών μέτρων για την πρόληψη των καταχρήσεων;
- 6) Μπορούν τα νομοθετικά διατάγματα 368/01 και 165/01 να θεωρηθούν, κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 1999/70/EK, διατάξεις φέρουσες τα χαρακτηριστικά κανονιστικής ρυθμίσεως εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/EK όσον αφορά τις σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου παρεχόμενης σε σχολεία;

- 7) Μπορεί, για τους σκοπούς της άμεσης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, να θεωρηθεί ως κρατικός οργανισμός νομικό πρόσωπο το οποίο φέρει τα χαρακτηριστικά των Poste Italiane S.p.a. [Ιταλικά Ταχυδρομεία Α.Ε.], ήτοι:

— ανήκει στο Δημόσιο·

— υπόκειται στον έλεγχο του Δημοσίου·

— όλες οι δραστηριότητες ουσιαστικού και λογιστικού ελέγχου του ασκούνται εν γένει από το Υπουργείο Επικοινωνιών, το οποίο επιλέγει τον φορέα παροχής της καθολικής υπηρεσίας και θέτει τους σχετικούς με την εν λόγω υπηρεσία στόχους·

— παρέχει υπηρεσία κοινής ωφελείας προέχοντος γενικού συμφέροντος·

— ο προϋπολογισμός του αποτελεί μέρος του κρατικού προϋπολογισμού·

— το κόστος της παρεχόμενης από αυτό υπηρεσίας καθορίζεται από το Δημόσιο, το οποίο παρέχει στο νομικό πρόσωπο το κονδύλιο για την κάλυψή του κατά το μεγαλύτερο ποσοστό;

- 8) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 7, μπορεί είτε ο τομέας δραστηριοποίησής του εν λόγω οργανισμού είτε το σύνολο του προσωπικού το οποίο αυτός απασχολεί να θεωρηθεί ότι ανήκουν σε ειδικό τομέα ή ειδική κατηγορία εργαζομένων αντιστοίχως, κατά τη ρήτρα 5 της οδηγίας, για τους σκοπούς της διαφοροποίησής των περιοριστικών μέτρων;

- 9) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 7, προσκρούει στη ρήτρα 5 της οδηγίας 1999/70/EK, *per se* ή σε συνδυασμό με τις ρήτρες 2 και 4, και στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως [και] της απαγορεύσεως των διακρίσεων, διάταξη όπως αυτή του άρθρου 2, παράγραφος 1 bis, του νομοθετικού διατάγματος 368/01, η οποία επιτρέπει τον καθορισμό ημερομηνίας λήξεως σε περίπτωση συμβάσεως εργασίας συγκεκριμένου προσώπου, χωρίς να συντρέχει ειδικός λόγος, ή απαλλάσσει το πρόσωπο αυτό, εν αντιθέσει προς τους περιορισμούς που επιβάλλει εν γένει η εθνική κανονιστική ρύθμιση (άρθρο 1, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 368/2001), από την υποχρέωση να εκδίδει εγγράφως και, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, να αποδεικνύει τους τεχνικούς λόγους ή τους αναγόμενους στις ανάγκες παραγωγής, οργανώσεως ή αναπληρώσεως του προσωπικού λόγους οι οποίοι υπαγόρευαν τη σύναψη της συμβάσεως ως ορισμένου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη ότι είναι δυνατή η παράταση της αρχικής συμβάσεως για αντικειμενικούς λόγους και για τη θέση εργασίας για την οποία είχε συναφθεί η σύμβαση ως σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου;
- 10) Αποτελούν το νομοθετικό διάταγμα 368/01 και το άρθρο 36, εδάφιο 5, του νομοθετικού διατάγματος 165/01 γενική κανονιστική ρύθμιση εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/EK καθόσον αφορά τους κρατικούς λειτουργούς, λαμβανομένων υπόψη των εξαιρέσεων από τις εν λόγω γενικές διατάξεις όπως αυτές θα προκύψουν από τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 έως 9;
- 11) Ελλείπει διατάξεων επιβαλλουσών κυρώσεις ως προς τους παρέχοντες εργασία κοινωνικής/δημοσίας ωφελείας και τους εργαζομένους σε σχολεία, όπως αυτοί περιεγράφησαν ανωτέρω, προσκρούει στην οδηγία 1999/70/EK και, ειδικότερα, στη ρήτρα 5, σημείο 2, στοιχείο β', αυτής η κατ' αναλογία εφαρμογή κανονιστικής ρυθμίσεως προβλέπουν απλώς την καταβολή αποζημιώσεως, όπως συμβαίνει με το άρθρο 36, παράγραφος 5, του νομοθετικού διατάγματος 165/01, ή μήπως η ρήτρα 5, σημείο 2, στοιχείο β', εισάγει αρχή προτιμήσεως ούτως ώστε οι οικείες συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας να συνάπτονται επί αόριστο χρόνο;
- 12) Προσκρούει στις κοινοτικές αρχές της ίσης μεταχειρίσεως [και] της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στη ρήτρα 4 και στη ρήτρα 5, σημείο 1, τυχόν διαφοροποίηση του καθεστώτος κυρώσεων στον τομέα του «προσωπικού των κρατικών οργανισμών», λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της σχέσεως εργασίας, ήτοι του εργοδότη, ή στον τομέα των εργαζομένων σε σχολεία;
- 13) Εφόσον προσδιορισθεί, με τις απαντήσεις στα προηγούμενα ερωτήματα, το εσωτερικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/EK ως προς το Δημόσιο και τους εξομοιούμενους με αυτό οργανισμούς, προσκρούει στη ρήτρα 5 κανονιστική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 36, παράγραφος 5, του νομοθετικού διατάγματος 165/01, η οποία επιβάλλει στο Δημόσιο απόλυτη απαγόρευση όσον αφορά τη μετατροπή των σχέσεων εργασίας, ή σε ποιους πρόσθετους ελέγχους πρέπει να προβεί ο εθνικός δικαστής για τη μη εφαρμογή της απαγορεύσεως δημιουργίας σχέσεων εργασίας αορίστου χρόνου με τους εν λόγω δημόσιους φορείς;
- 14) Πρέπει η οδηγία 1999/70/EK να εφαρμόζεται πλήρως στην Ιταλία ή η μετατροπή των σχέσεων εργασίας με τη Δημόσια Διοίκηση είναι αντίθετη προς τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής έννομης τάξεως, οπότε η ρήτρα 5 πρέπει να εφαρμόζεται μόνον εν μέρει, ως συνεπαγόμενη αποτέλεσμα αντίθετο προς το άρθρο 1, παράγραφος 5[ΣτΜ. άρθρο 4, παράγραφος 2], της Συνθήκης της Λισσαβώνας, καθόσον δεν γίνονται σεβαστές η θεμελιώδης πολιτική και συνταγματική δομή ή οι ουσιαστικές λειτουργίες της Ιταλίας;
- 15) Επιβάλλει η ρήτρα 5 της οδηγίας 1999/70/EK, η οποία, σε περίπτωση απαγορεύσεως της μετατροπής της σχέσεως εργασίας, προβλέπει τη λήψη μέτρου εγγυώμενου την προστασία των εργαζομένων κατά τρόπο αποτελεσματικό και ισοδύναμο σε σχέση με ανάλογες καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεως, με σκοπό την επιβολή κατάλληλων κυρώσεων όταν πρόκειται για καταχρήσεις οφειλόμενες στην αθέτηση της ρήτρας 5 και την εξάλειψη των συνεπειών της παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου, την υποχρέωση να λαμβάνεται υπόψη, ως ανάλογη κατάσταση της εσωτερικής έννομης τάξεως, η σχέση εργασίας αορίστου χρόνου με το Δημόσιο, στην οποία θα είχε δικαίωμα να υπαχθεί ο εργαζόμενος εάν δεν ίσχυε το άρθρο 36, ή, μια σχέση εργασίας αορίστου χρόνου με φυσικό ή νομικό πρόσωπο, έναντι του οποίου η σχέση θα είχε χαρακτηριστικά σταθερότητας ανάλογα προς εκείνα μιας σχέσεως εργασίας με το Δημόσιο;
- 16) Επιβάλλει η ρήτρα 5 της οδηγίας 1999/70/EK, η οποία, σε περίπτωση απαγορεύσεως της μετατροπής της σχέσεως εργασίας, προβλέπει τη λήψη μέτρου εγγυώμενου την προστασία των εργαζομένων κατά τρόπο αποτελεσματικό και ισοδύναμο σε σχέση με ανάλογες καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεως, με σκοπό την επιβολή κατάλληλων κυρώσεων όταν πρόκειται για καταχρήσεις οφειλόμενες στην αθέτηση της ρήτρας 5 και την εξάλειψη των συνεπειών της παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου, την υποχρέωση να λαμβάνεται υπόψη για την κύρωση:
- ο απαιτηθείς για την ανεύρεση νέας θέσεως εργασίας χρόνος και η αδυναμία προσβάσεως σε θέση εργασίας η οποία εμφανίζει τα χαρακτηριστικά για τα οποία έγινε λόγος στο ερώτημα 15·
 - ή, αντιστρόφως, το ύψος των αποδοχών τις οποίες θα είχε λάβει ο εργαζόμενος σε περίπτωση μετατροπής της σχέσεως εργασίας από ορισμένου σε αορίστου χρόνου;

(1) EE L 175, σ. 43.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 5 Ιανουαρίου 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Υπόθεση C-4/10)

(2010/C 63/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Λοιποί διάδικοι: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) 110/2008 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1576/89 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 110/2008), προκειμένου να εκτιμηθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις κύρους της –ζητηθείσας στις 19 Δεκεμβρίου 2001 και πραγματοποιηθείσας στις 31 Ιανουαρίου 2003– καταχωρίσεως σήματος το οποίο περιλαμβάνει μια προστατευόμενη από τον κανονισμό ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αποκλείεται ως αντίθετη προς τα άρθρα 16 και 23 του κανονισμού 110/2008 η καταχώριση σήματος περιλαμβάνοντος, μεταξύ άλλων, μια προστατευόμενη από τον κανονισμό αυτό ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως, ή τη γενική ονομασία της ενδείξεως αυτής και τη μετάφρασή της, προκειμένου περί οινοπνευματών ποτών τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις χρησιμοποίησεως της εν λόγω γεωγραφικής ενδείξεως όσον αφορά ιδίως τη μέθοδο παραγωγής και την περιεκτικότητα σε οινόπνευμα;
- 3) Ανεξάρτητα από την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί να θεωρείται ένα σήμα όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα ικανό να παραπλανήσει το κοινό, για παράδειγμα ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, που έχει αντικατασταθεί σήμερα από την οδηγία 2008/95/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (στο εξής: οδηγία 89/104/ΕΟΚ);

- 4) Ανεξάρτητα από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα, όταν η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ, ότι δεν γίνεται δεκτό προς καταχώριση ή, αν έχει καταχωριστεί, μπορεί να κηρυχθεί άκυρο ένα σήμα, εφόσον και στο μέτρο που η χρήση του μπορεί να απαγορευθεί δυνάμει της εκτός του δικαίου των σημάτων νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Κοινότητας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν επιτρέπεται η καταχώριση σήματος που περιλαμβάνει στοιχεία αντίθετα προς τον κανονισμό 110/2008, βάσει των οποίων είναι δυνατή η απαγόρευση της χρήσεώς του;

⁽¹⁾ ΕΕ L 39, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ L 40, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 299, σ. 25.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιανουαρίου 2010 ο Giampietro Torresan κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-234/06, Torresan κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ΓΕΕΑ και Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-5/10 P)

(2010/C 63/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρreseιών: Giampietro Torresan (εκπρόσωποι: G. Recher και R. Munarini, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση T-234/06, υπ' αριθ. 414968, η οποία κοινοποιήθηκε μέσω τηλεμοιοτυπίας στις 19.11.2009·

— να δεχθεί, στο σύνολό τους, τα αιτήματα που υπέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου στο πλαίσιο της υποθέσεως T-234/06·

— να καταδικάσει, σε κάθε περίπτωση, το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των δύο διαδικασιών ενώπιον του ΓΕΕΑ και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στους τομείς της γεωργίας και των τροφίμων·
- 2) Παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή της νομοθεσίας περί προστασίας των καταναλωτών αναφορικά με την έννοια του μέσου καταναλωτή·
- 3) Παράβαση των κανόνων σχετικά με τη γλώσσα διαδικασίας·
- 4) Παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία όλα ήταν αναγκαία στοιχεία για την επιβεβαίωση, κατά τρόπο μοναδικό και οριστικό, του όλως διακριτικού, και όχι περιγραφικού, χαρακτήρα του σήματος Cannabix, προκειμένου να διαπιστωθεί η παράβαση ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (1) και του αντιφατικού συλλογισμού του Πρωτοδικείου που χρησιμοποιήθηκε για την υποστήριξη του φερόμενου περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος Cannabix. Συνεπώς, οφείλει να ακυρώσει, εν όλω, την προσβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση T-234/06.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 1994, σ. 1)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιανουαρίου 2010 — Staatssecretaris van Justitie κατά T. Kahveci

(Υπόθεση C-7/10)

(2010/C 63/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Staatssecretaris van Justitie

Ανααιρεσίβλητος: T. Kahveci

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 7 της αποφάσεως 1/80 [την οποία εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 1980 για την εξέλιξη του καθεστώτος

συνδέσεως το Συμβούλιο συνδέσεως που συνέστησε η Συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζόμενου που ανήκει στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους δεν δύνανται να επικαλεστούν τη διάταξη αυτή από τότε που ο εργαζόμενος αυτός, διατηρώντας την τουρκική ιθαγένεια, απέκτησε την ιθαγένεια του κράτους μέλους υποδοχής;

- 2) Έχει για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα σημασία σε ποιο χρονικό σημείο ο σχετικός Τούρκος εργαζόμενος απέκτησε την ιθαγένεια του κράτους μέλους υποδοχής;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιανουαρίου 2010 — Staatssecretaris van Justitie κατά O. Inan

(Υπόθεση C-9/10)

(2010/C 63/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Staatssecretaris van Justitie

Ανααιρεσίβλητος: O. Inan

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 7 της αποφάσεως 1/80 [την οποία εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 1980 για την εξέλιξη του καθεστώτος συνδέσεως το Συμβούλιο συνδέσεως που συνέστησε η Συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζόμενου που ανήκει στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους δεν δύνανται να επικαλεστούν τη διάταξη αυτή από τότε που ο εργαζόμενος αυτός, διατηρώντας την τουρκική ιθαγένεια, απέκτησε την ιθαγένεια του κράτους μέλους υποδοχής;

- 2) Έχει για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα σημασία σε ποιο χρονικό σημείο ο σχετικός Τούρκος εργαζόμενος απέκτησε την ιθαγένεια του κράτους μέλους υποδοχής;

**Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Αυστριακής Δημοκρατίας****(Υπόθεση C-10/10)**

(2010/C 63/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, W. Mölls)

Καθής: Αυστριακή Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Αυστριακή Δημοκρατία, επιτρέποντας την φορολογική έκπτωση δωρεών προς ερευνητικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα μόνον εφόσον τα ιδρύματα αυτά είναι εγκατεστημένα στο έδαφός της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΕΚ, καθώς και από το άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ,

— να καταδικάσει την Αυστριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι δωρεές προς ερευνητικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία δεν επιδιώκουν οικονομικούς σκοπούς, υπάγονται στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων κατά το άρθρο 56 ΕΚ. Η αυστριακή ρύθμιση επιτρέπει την φορολογική έκπτωση μόνον των δωρεών προς τέτοια ιδρύματα στην επικράτειά της, όχι όμως εκείνων προς ανάλογα ιδρύματα σε άλλα κράτη μέλη ή σε άλλα κράτη μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου. Αυτό συνιστά παράβαση του άρθρου 56 ΕΚ και του άρθρου 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Προκειμένου να δικαιολογήσει τη ρύθμιση αυτή, η Αυστριακή Δημοκρατία προβάλλει το γεγονός ότι, λαμβανομένου υπόψη του ουσιαστικού σκοπού των ιδρυμάτων αυτών, πρόκειται περί θεμιτού περιορισμού της ευνοϊκής φορολογικής μεταχείρισης των δωρεών, με την οποία απαλλάσσεται το κράτος από την υποχρέωση χρηματοδοτήσεως που ειδικά θα το βάραινε. Τούτο προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-396/04, *Centro di Musicologia Walter Stauffer*.⁽¹⁾

Η Επιτροπή αντικρούει τη δικαιολογία αυτή. Οι επίμαχες διατάξεις δημιουργούν διάκριση ανάλογα με αμιγώς γεωγραφικά κριτήρια και ανεξαρτήτως του σκοπού των κατ'αυτών τον τρόπο ευνοούμενων ιδρυμάτων. Επιπλέον, η Αυστριακή Δημοκρατία δεν απέδειξε την υποτιθέμενη αλληλεπίδραση της αμέσης κρατικής χρηματοδοτήσεως και των φορολογικώς ευνοούμενων δωρεών εκ μέρους ιδιωτών. Ακόμα και εάν υφίστατο η αλληλεπίδραση, την οποία επικαλείται η Αυστριακή Δημοκρατία, ουδένως δικαιολογείται, κατά την άποψη της Επιτροπής, οιοσδήποτε περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία

των κεφαλαίων, δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν υφίσταται ειδικό συμφέρον για το σύστημα φορολογήσεως, κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-204/90, *Bachmann* ⁽²⁾.

(¹) Απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, C-386/04, *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, Συλλογή 2006, σ. 1-8203.

(²) Απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1992, C-204/90, *Bachmann*, Συλλογή 1992, 1-249.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Μεγάλη Βρετανία), Queen's Bench Division (Administrative Court) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — Nickel Institute κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-14/10)

(2010/C 63/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Μεγάλη Βρετανία), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Nickel Institute

Καθού: Secretary of State for Work and Pensions

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι άκυροι η οδηγία 2008/58/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής (οδηγία περί της 30ής τροποποίησης) και/ή ο κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 ⁽²⁾ της Επιτροπής (κανονισμός περί της 1ης τροποποίησης), κατά το μέτρο που σκοπούν την ταξινόμηση ή την αναταξινόμηση των ανθρακικών νικελίων σύμφωνα με τις σχετικές παραμέτρους, εφόσον:

α) οι ταξινομήσεις έγιναν χωρίς προσήκουσα αξιολόγηση των εγγενών ιδιοτήτων των ανθρακικών νικελίων σύμφωνα με τα κριτήρια και τις απαιτήσεις περί δεδομένων του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ ⁽³⁾ (οδηγίας περί των επικινδύνων ουσιών);

β) δεν υπήρξε προσήκουσα εξέταση του κατά πόσον οι εγγενείς ιδιότητες των ανθρακικών νικελίων δύνανται να αποτελέσουν κίνδυνο κατά τον συνήθη χειρισμό και χρήση, όπως απαιτούν τα μέρη 1.1 και 1.4 του παραρτήματος VI της οδηγίας περί των επικινδύνων ουσιών;

γ) δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 28 της οδηγίας περί των επικινδύνων ουσιών;

- δ) οι ταξινομήσεις δεν ήταν δυνατόν να βασιστούν σε δήλωση περί παρεκκλίσεως, καταρτισθείσα ενόψει της αξιολογήσεως των κινδύνων την οποία πραγματοποιήσει η αρμόδια αρχή βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 ⁽⁴⁾; και/ή
- ε) δεν αιτιολογήθηκε η θέσπιση των ταξινομήσεων, όπως απαιτεί το άρθρο 253 ΕΚ;
- 2) Είναι άκυροι η οδηγία 2009/2/ΕΚ ⁽⁵⁾ (οδηγία περί της 31ης τροποποιήσεως) και/ή ο κανονισμός περί της 1ης τροποποίησης, κατά το μέτρο που σκοπούν την ταξινόμηση ή την αναταξινόμηση, για τους επικληθέντες λόγους, των υδροξειδίων του ανθρακικού νικελίου και της ομάδας των ουσιών με βάση το νικέλιο (από κοινού, των «επίμαχων ουσιών με βάση το νικέλιο»), εφόσον:
- α) οι ταξινομήσεις έγιναν χωρίς προσήκουσα αξιολόγηση των εγγενών ιδιοτήτων των επίμαχων ουσιών με βάση το νικέλιο σύμφωνα με τα κριτήρια και τις απαιτήσεις περί δεδομένων του παραρτήματος VI της οδηγίας περί των επικινδύνων ουσιών, αλλά βάσει ορισμένων μεθόδων περί διασταυρώσεως στοιχείων;
- β) δεν υπήρξε προσήκουσα εξέταση του κατά πόσον οι εγγενείς ιδιότητες των επίμαχων ουσιών με βάση το νικέλιο δύνανται να αποτελέσουν κίνδυνο κατά τον συνήθη χειρισμό και χρήση, όπως απαιτούν τα μέρη 1.1 και 1.4 του παραρτήματος VI της οδηγίας περί των επικινδύνων ουσιών; και/ή
- γ) δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 28 της οδηγίας περί των επικινδύνων ουσιών;
- 3) Είναι παράνομος ο κανονισμός περί της 1ης τροποποίησης, κατά το μέτρο που αφορά τα υδροξείδια ανθρακικού νικελίου και τις επίμαχες ουσίες με βάση το νικέλιο, εφόσον:
- α) δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 ⁽⁶⁾ (κανονισμού περί ταξινόμησης); και/ή
- β) οι ταξινομήσεις του πίνακα 3.1 του παραρτήματος VI του κανονισμού περί ταξινόμησης έγιναν χωρίς προσήκουσα αξιολόγηση των εγγενών ιδιοτήτων των υδροξειδίων ανθρακικού νικελίου και των επίμαχων ουσιών με βάση το νικέλιο, σύμφωνα με τα κριτήρια και τις απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού περί ταξινόμησης, αλλά κατ'εφαρμογή του παραρτήματος VII του κανονισμού περί ταξινόμησης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 246, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποιήσεως, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (ΕΕ L 235, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 84, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2009/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2009, για την τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο για 31η φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 11, σ. 6).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ L 353, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Μεγάλη Βρετανία), Queen's Bench Division (Administrative Court) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — Etimine SA κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-15/10)

(2010/C 63/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Μεγάλη Βρετανία), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Etimine SA

Καθού: Secretary of State for Work and Pensions

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι άκυρες οι επίμαχες ταξινομήσεις που προβλέπει η οδηγία 2008/58 ⁽¹⁾ της Επιτροπής (30ής τροποποιήσεως) και/ή ο κανονισμός 790/2009 ⁽²⁾ της Επιτροπής (1ης τροποποιήσεως), για έναν ή περισσότερους από τους εξής λόγους:

i) οι ταξινομήσεις περιελήφθησαν στην 30ή τροποποίηση κατά παράβαση ουσιαστικού τύπου;

ii) οι ταξινομήσεις περιελήφθησαν στην 30ή τροποποίηση κατά παράβαση της οδηγίας 67/548 ⁽³⁾ (στο εξής: οδηγία περί επικινδύνων ουσιών) και/ή κατόπιν προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως, για τον λόγο ότι:

α) η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ή εφάρμοσε εσφαλμένως την αρχή «του συνήθους χειρισμού ή της συνήθους χρήσεως» του παραρτήματος VI της οδηγίας περί επικινδύνων ουσιών;

β) η Επιτροπή εφάρμοσε παρανόμως τα κριτήρια αξιολογήσεως των κινδύνων;

γ) η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ή εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο του «προσέκοντος χαρακτήρα» κατά παράβαση του σημείου 4.2.3.3 του παραρτήματος VI της οδηγίας περί επικινδύνων ουσιών;

δ) η Επιτροπή δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη της ότι ήταν απαραίτητο να υπάρχουν επιδημιολογικά/σχετικά με ανθρώπους δεδομένα; και/ή

ε) η Επιτροπή παρανόμως χρησιμοποίησε τα δεδομένα σχετικά με μία από τις ουσίες με βάση τα βορικά άλατα για την ταξινόμηση άλλων ουσιών οι οποίες έχουν βάση τα βορικά άλατα και/ή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την αντίθετη προς το άρθρο 253 ΕΚ εν λόγω πρακτική;

iii) Οι ταξινομήσεις περιελήφθησαν στην 30ή τροποποίηση κατ'αντίθεση προς τη θεμελιώδη αρχή της αναλογικότητας του κοινοτικού δικαίου;

2) Είναι άκυρες οι επίμαχες ταξινομήσεις της 1ης τροποποίησης των ουσιών οι οποίες έχουν βάση τα βορικά άλατα, εφόσον:

i) η 1η τροποποίηση θεσπίστηκε εσφαλμένως με νομική βάση τη διαδικασία του άρθρου 53;

ii) δεν εφαρμόστηκαν τα κριτήρια για νέα εναρμονισμένη ταξινόμηση δυνάμει του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 ⁽⁴⁾ (κανονισμού περί ταξινόμησης), και αντ' αυτού εφαρμόστηκε εσφαλμένως το παράρτημα VII του κανονισμού περί ταξινόμησης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 246, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (ΕΕ L 235, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ L 353, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd κατά Office of Communications και British Telecommunications PLC

(Υπόθεση C-16/10)

(2010/C 63/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίβλητες: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Εκκαλούντες: Office of Communications και British Telecommunications PLC

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η εξουσία που παρέχει στα κράτη μέλη το άρθρο 8, παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾ (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) σε συνδυασμό με το άρθρο 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ⁽²⁾ (οδηγία πλαίσιο), τα άρθρα 3, παράγραφος 2 και 6, παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ ⁽³⁾ (οδηγία για την αδειοδότηση) και το άρθρο 3, παράγραφος 2 της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας και άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, να ορίζουν μια ή περισσότερες επιχειρήσεις οι οποίες εγγυώνται την παροχή καθολικής υπηρεσίας ή διαφόρων στοιχείων καθολικής υπηρεσίας κατά την έννοια των άρθρων 4, 5, 6, 7 και 9, παράγραφος 2 της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας την έννοια ότι:

α) επιτρέπει στο κράτος μέλος, όταν αποφασίζει να ορίσει επιχείρηση σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να επιβάλει μόνο ειδικές υποχρεώσεις στην επιχείρηση βάσει των οποίων η επιχείρηση υποχρεούται να παρέχει η ίδια στους τελικούς χρήστες την καθολική υπηρεσία ή τα στοιχεία αυτής για τα οποία ορίστηκε; ή

β) επιτρέπει στο κράτος μέλος, όταν αποφασίζει να ορίσει επιχείρηση βάσει της διάταξης αυτής, να επιβάλει στην ορισθείσα επιχείρηση τις ειδικές υποχρεώσεις που θεωρεί πλέον αποτελεσματικές κατάλληλες και ανάλογες προς τον σκοπό της εξασφάλισης της παροχής της καθολικής υπηρεσίας ή στοιχείων αυτής στους τελικούς χρήστες ανεξαρτήτως του αν οι υποχρεώσεις αυτές απαιτούν από την ορισθείσα επιχείρηση να παρέχει η ίδια την καθολική υπηρεσία ή στοιχεία αυτής στους τελικούς χρήστες;

2) Επιτρέπουν οι διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό επίσης με το άρθρο 3, παράγραφος 2 της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας, στα κράτη μέλη, στις περιπτώσεις όπου ορίζεται επιχείρηση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1 της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β' της ίδιας οδηγίας (πλήρης τηλεφωνική υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου) χωρίς να υποχρεούνται να παράσχει την υπηρεσία αυτή απευθείας στους τελικούς χρήστες, να επιβάλουν ειδικές υποχρεώσεις στην ορισθείσα υπηρεσία;

α) να διατηρεί και να ενημερώνει πλήρη βάση δεδομένων συνδρομητών·

β) να θέτει στη διάθεση και υπό μορφή μηχανικώς αναγνώσιμη το περιεχόμενο πλήρους βάσης δεδομένων στοιχείων συνδρομητών όπως ενημερώνεται επί τακτικής βάσεως, σε οποιοδήποτε πρόσωπο επιθυμεί να παράσχει διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου ή καταλόγου (ανεξαρτήτως του αν το πρόσωπο αυτό προτίθεται να παράσχει πλήρη τηλεφωνική υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου σε τελικούς χρήστες)· και

γ) να παρέχει τη βάση δεδομένων υπό όρους δίκαιους, αντικειμενικούς, κοστοστρεφείς και αμερόληπτους στο πρόσωπο αυτό;

(¹) Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51).

(2) Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33).

(3) Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108, σ. 21).

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-24/10)

(2010/C 63/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Καρανάσου-Αποστολοπούλου και G. Braun)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/46 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14^{ης} Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και του ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/46 στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 5 Σεπτεμβρίου 2008.

(¹) ΕΕ L 224 της 16.8.2006, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 18 Ιανουαρίου 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Υπόθεση C-27/10)

(2010/C 63/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Λοιποί διάδικοι: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) 110/2008 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1576/89 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 110/2008), προκειμένου να εκτιμηθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις κύρους της –ζητηθείσας στις 19 Δεκεμβρίου 2001 και πραγματοποιηθείσας στις 31 Ιανουαρίου 2003– καταχωρίσεως σήματος το οποίο περιλαμβάνει μια προστατευόμενη από τον κανονισμό ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα, αποκλείεται ως αντίθετη προς τα άρθρα 16 και 23 του κανονισμού 110/2008 η καταχώριση σήματος περιλαμβάνοντος, μεταξύ άλλων, μια προστατευόμενη από τον κανονισμό αυτό ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως, ή τη γενική ονομασία της ενδείξεως αυτής και τη μετάφρασή της, προκειμένου περί οινοπνευματωδών ποτών τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις χρησιμοποίησής της εν λόγω γεωγραφικής ενδείξεως όσον αφορά ιδίως τη μέθοδο παραγωγής και την περιεκτικότητα σε οινόπνευμα;
- 3) Ανεξάρτητα από την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί να θεωρείται ένα σήμα όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα ικανό να παραπλανήσει το κοινό, για παράδειγμα ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, που έχει αντικατασταθεί σήμερα από την οδηγία 2008/95/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (στο εξής: οδηγία 89/104/ΕΟΚ);
- 4) Ανεξάρτητα από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα, όταν η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ, ότι δεν γίνεται δεκτό προς καταχώριση ή, αν έχει καταχωριστεί, μπορεί να κηρυχθεί άκυρο ένα σήμα, εφόσον και στο μέτρο που η χρήση του μπορεί να απαγορευθεί δυνάμει της εκτός του δικαίου των σημάτων νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Κοινότητας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν επιτρέπεται η καταχώριση σήματος που περιλαμβάνει στοιχεία αντίθετα προς τον κανονισμό 110/2008, βάσει των οποίων είναι δυνατή η απαγόρευση της χρήσεώς του;

Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-39/10)

(2010/C 63/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και K. Saaremäel-Stoilov)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, μη προβλέποντας, στο πλαίσιο της νομοθεσίας της, απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος για τους φορολογούμενους μη μόνιμους κατοίκους ημεδαπής των οποίων το συνολικό εισόδημα είναι τόσο χαμηλό ώστε αυτοί να απαλλάσσονταν από τον φόρο αυτό αν ήταν κάτοικοι ημεδαπής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 45 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 28 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή έλαβε μια καταγγελία από έναν Εσθονό υπήκοο που κατοικεί στη Δημοκρατία της Φινλανδίας σχετικά με τον φόρο εισοδήματος επί της καταβαλλόμενης από εσθονικό οργανισμό συντάξεώς του. Ο ενδιαφερόμενος διαμαρτυρήθηκε διότι η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν έλαβε υπόψη όσον αφορά το εισόδημά του ούτε το σύνθετο απαλλασσόμενο ποσό που προβλέπεται για τους κατοίκους ημεδαπής ούτε το συμπληρωματικό απαλλασσόμενο ποσό που προβλέπεται για τους συνταξιούχους κατοίκους ημεδαπής.

Τα εισοδήματα του καταγγέλλοντος προέρχονται κατά το ήμισυ από σύνταξη που λαμβάνει από τη Δημοκρατία της Εσθονίας και κατά το άλλο ήμισυ από σύνταξη από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας. Ισχυρίζεται ότι τα εισοδήματά του είναι πολύ περιορισμένα και ότι, αν ελάμβανε το σύνολο των εισοδημάτων του από ένα μόνο κράτος μέλος, αυτά θα φορολογούνταν λιγότερο ή ακόμη και θα απαλλάσσονταν εντελώς από τον φόρο.

Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, ναι μεν η άμεση φορολογία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, τα κράτη αυτά όμως πρέπει να ασκούν την εν λόγω αρμοδιότητά τους σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς να εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 39, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ L 40, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 299, σ. 25.

Όταν ένας μη κάτοικος ημεδαπής φορολογούμενος, ο οποίος έχει ασκήσει το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, στερείται από μια φοροαπαλλαγή η οποία παρέχεται στους φορολογούμενους που είναι κάτοικοι ημεδαπής, τούτο αποτελεί άνιση μεταχείριση μεταξύ κατοίκων ημεδαπής και μη κατοίκων ημεδαπής και συνιστά περιορισμό του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας.

Μπορεί να δικαιολογείται μια τέτοια διάκριση λόγω του διαφορετικού τύπου κατοικίας και, αν ναι, σε ποιο βαθμό;

Κατά την άποψη της Επιτροπής, σε μια κατάσταση όπου το συνολικό εισόδημα ενός φορολογουμένου μονίμου κατοίκου ημεδαπής είναι τόσο χαμηλό ώστε το καταβάλλον το εισόδημα αυτό κράτος να μην το φορολογεί ή να το φορολογεί λιγότερο, τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν την ίση μεταχείριση μεταξύ των φορολογουμένων ασχέτως αν αυτοί είναι ή όχι κάτοικοι ημεδαπής, στο πλαίσιο του φόρου εισοδήματος, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την προσωπική και οικογενειακή τους κατάσταση.

Σε περίπτωση που η νομοθεσία του κράτους μέλους που προβλέπει ένα όριο εισοδήματος κάτω από το οποίο συνάγεται ότι ο φορολογούμενος δεν έχει επαρκείς πόρους ώστε να καταβάλλει φόρο, δεν υπάρχει λόγος να γίνεται διάκριση μεταξύ των φορολογουμένων των οποίων το εισόδημα είναι κάτω από το όριο ανάλογα με τον τύπο κατοικίας τους.

Η Επιτροπή φρονεί ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο 45 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 28 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ οι διατάξεις του νόμου περί φόρου εισοδήματος και φόρου εταιριών στη Δημοκρατία της Εσθονίας που αποκλείουν τη χορήγηση της απαλλαγής από τον φόρο εισοδήματος σε μη κατοίκους ημεδαπής οι οποίοι αποκομίζουν το ήμισυ των εισοδημάτων τους από την Εσθονία και το άλλο μισό από άλλο κράτος μέλος και των οποίων το συνολικό εισόδημα είναι τόσο χαμηλό ώστε να μπορούσαν να τύχουν φοροαπαλλαγής αν αυτοί ήταν κάτοικοι ημεδαπής.

Διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 158 της 21.6.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Emilia Flores Fanega κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Υπόθεση C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 6 της 10.1.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 32 της 7.2.2009.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 19 της 24.1.2009.

Διάταξη του προέδρου του ογδού τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του προέδρου του εβδόμου τμήματος του Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 90 της 18.4.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της
15ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέ-
σεως.

⁽¹⁾ EE C 256 της 24.10.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Νοεμβρίου
2009 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam — Κάτω
Χώρες για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) —
Ποινική διαδικασία κατά Χ

(Υπόθεση C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέ-
σεως.

⁽¹⁾ EE C 11 της 16.1.2010.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2010
— Goncharov κατά ΓΕΕΑ — DSB (DSBW)

(Υπόθεση T-34/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος DSBW — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα DSB — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 63/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Karen Goncharov (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: G. Hasselblatt και A. Späth, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Poch, στη συνέχεια B. Schmidt)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: DSB (Κοπεγχάγη, Δανία) (εκπρόσωποι: F. González Díaz και T. Graf, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Δεκεμβρίου 2006 (υπόθεση R 1330/2005-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των DSB και K. Goncharov.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Karen Goncharov στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2010 —
G-Star Raw Denim κατά ΓΕΕΑ — ESGW (G Stor)

(Υπόθεση T-309/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος G Stor — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά κοινοτικά και εθνικά σήματα G-STAR και G-STAR RAW DENIM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 63/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: G-Star Raw Denim kft (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: G. Vos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: D. Botis και J. Novais Gonçalves)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 1232/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της G-Star Raw Denim kft και της ESGW Holdings Ltd.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Καταδικάζει την G-Star Raw Denim kft στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 260 της 11.10.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2010
— REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ — Grupo Corporativo Teype
(Solfrutta)**

(Υπόθεση T-331/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος Solfrutta — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα FRUTISOL — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 63/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey και A. Bognár, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Grupo Corporativo Teype, SL (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Μαΐου 2008 (υπόθεση R 1679/2007-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Grupo Corporativo Teype, SL και REWE-Zentral AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Μαΐου 2008 (υπόθεση R 1679/2007-2).
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 260 της 11.10.2008.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της
20ης Ιανουαρίου 2010 — Agriconsulting Europe κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-443/09 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας — Δεν συντρέχει επείγον)

(2010/C 63/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agriconsulting Europe SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και A. Neri, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και L. Prete)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σχετικά με τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών EuropeAid/127054/C/SER/Multi, όσον αφορά τη βραχυπρόθεσμη παροχή υπηρεσιών αποκλειστικά υπέρ τρίτων χωρών που τυγχάνουν της εξωτερικής βοήθειας της Επιτροπής.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της Fercal — Consultadoria e Serviços κατά
ΓΕΕΑ — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES), που
ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2009**

(Υπόθεση T-474/09)

(2010/C 63/84)

Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltd^a (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) [εκπρόσωπος: A. Rodrigues, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερος διάδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 18ης Αυγούστου 2009, στην υπόθεση R 1253/2008-2, και, κατά συνέπεια, να επικυρώσει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος 1 077 858, «JACKSON SHOES».

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατατεθέν κοινοτικό σήμα που ζητείται να κηρυχθεί άκυρο: «JACKSON SHOES»

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Διάδικος που ζητεί την κήρυξη ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: ο έτερος διάδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία

Δικαίωμα σήματος του διαδίκου που ζητεί την κήρυξη της ακυρότητας: σουηδικό λεκτικό σήμα «JACSON OF SCANDINAVIA AB»

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας έγινε δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: η προσφυγή απορρίφθηκε

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 4, και 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, καθ' όσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος «JACKSON SHOES» και του σήματος «JACSON OF SCANDINAVIA AB».

Καίτοι μεταξύ των ονομάτων JACKSON και JACSON υφίστανται γραφικές και ηχητικές ομοιότητες, η σύγκριση μεταξύ των σημείων πρέπει να γίνεται λαμβάνοντάς τα στο σύνολό τους: «JACKSON SHOES»/«JACSON OF SCANDINAVIA AB».

Βάσει μιας απλής εμπορικής επωνυμίας της Σουηδίας δεν δύναται να αναγνωρισθεί δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως, σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας ονομασίας που χρησιμοποιείται κοινώς σε πολλές άλλες χώρες της Ένωσης, από χιλιάδες πρόσωπα και άλλες επιχειρήσεις και που συνιστά έτσι σημείο με περιορισμένη διακριτική ικανότητα. Επομένως, δεν μπορεί να εμποδιστεί η εκ νέου χρήση του ίδιου αυτού σημείου ή άλλου παραπλήσιου από τρίτους, σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία.

Άλλωστε, ο μέσος καταναλωτής ευχερώς αντιλαμβάνεται ότι ευρίσκεται ενώπιον διακριτικών σημείων διαφορετικής φύσεως: το μεν

αποτελεί λεκτικό σήμα, το δε εμπορική επωνυμία, χάρη στην προδήκη του ακρωνύμιου AB.

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2010 — PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-1/10)

(2010/C 63/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Βρυξέλλες, Βέλγιο), SNF SAS (Andrézieux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, P. Sellar και R. Cana, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·

— να καταδικάσει τον ΕΟΧΠ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης·

— να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο κατά την κρίση του μέτρο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), της 7ης Δεκεμβρίου 2009, για τον προσδιορισμό του ακρυλαμιδίου (ΕΚ αριθ. 201-173-7) ως ουσίας που ανταποκρίνεται στα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 ⁽¹⁾ (στο εξής: REACH), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 59 του REACH.

Βάσει της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία περιήλθε σε γνώση των προσφευγουσών διά δελτίου τύπου του ΕΟΧΠ της 7ης Δεκεμβρίου 2009, η ουσία ακρυλαμίδιο περιελήφθη στον κατάλογο 15 νέων χημικών ουσιών του καταλόγου υποψηφίων ουσιών οι οποίες προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εκ του λόγου τούτου, θα υποχρεωθούν να παρέχουν ορισμένα στοιχεία σχετικά με το επίπεδο ακρυλαμιδίου στα πωλούμενα σε πελάτες προϊόντά τους, προκειμένου οι πελάτες αυτοί να τηρήσουν τις υποχρεώσεις κοινοποιήσεως και παροχής πληροφοριών που τους επιβάλλονται από τον REACH. Περαιτέρω, ενδέχεται να υποχρεωθούν επίσης να επικαιροποιήσουν τα δελτία δεδομένων ασφαλείας και/ή να παρέχουν στους πελάτες τους πληροφορίες σχετικά με τον προσδιορισμό του ακρυλαμιδίου ως ουσίας η οποία προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη διότι στηρίζεται σε επιστημονικώς και νομικώς εσφαλμένη αξιολόγηση του ακρυλαμίδιου. Κατά τους ισχυρισμούς τους, ο καθού, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβαίνει τους εφαρμοστέους κανόνες για τον προσδιορισμό, βάσει του REACH, των ουσιών οι οποίες προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία.

Συνοπτικώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη πράξη κατ' ουσίαν προσδιορίζει το ακρυλαμίδιο ως ουσία η οποία προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία για τον λόγο ότι το ακρυλαμίδιο είναι χημική ουσία. Εντούτοις, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το ακρυλαμίδιο χρησιμοποιείται αποκλειστικώς και μόνον ως ενδιάμεσο προϊόν και, ως εκ τούτου, εξαιρείται από τον τίτλο VII του REACH περί αδειοδοτήσεως, κατά τα άρθρα 2, παράγραφος 8 και 59 του εν λόγω κανονισμού.

Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε χωρίς να στηρίζεται σε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία και ότι, ως εκ τούτου, ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη πράξη όχι μόνον δεν πληροί τις προϋποθέσεις του REACH, αλλά και προσβάλλει τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιανουαρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση F-94/08, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- εν πάση περιπτώσει, να ανατρέψει στο σύνολό της και χωρίς καμία εξαίρεση την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κρίνει την προσφυγή που άσκησε πρωτοδίκως και επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη απολύτως παραδεκτή στο σύνολό της και χωρίς καμία εξαίρεση·
- κυρίως, να δεχθεί στο σύνολό του και χωρίς καμία εξαίρεση το αίτημα που διατυπώνεται στην προσφυγή·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στον αναιρεσείοντα όλα τα έξοδα, τέλη και δικηγορικές αμοιβές όσον αφορά τόσο την ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης όσο και την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκη·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου αυτό, με διαφορετική σύνθεση, να αποφανθεί εκ νέου επί της υποθέσεως.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση ανατρέσεως βάλλει κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) στις 29 Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση F-94/08. Με τη διάταξη αυτή απορρίφθηκε ως προδήλως απαράδεκτη προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του υπηρεσιακού σημειώματος της 28ης Μαρτίου 2008, με το οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πληροφόρησε τον αναιρεσείοντα για την πρόθεσή της να προβεί σε παρακράτηση επί του επιδόματος αναπηρίας του προκειμένου να επιτύχει την καταβολή των δικαστικών εξόδων στα οποία το όργανο αυτό είχε υποβληθεί σε προηγούμενη δίκη.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο αναιρεσείων επικαλείται παραμόρφωση και εσφαλμένη παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, παντελή έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία της αρχής *tempus regit actum* και της έννοιας της βλαπτικής αποφάσεως.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Alisei κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-16/10)

(2010/C 63/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Alisei (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, avvocato, R. Sciaudone, avvocato, A. Neri, avvocato)

Καθής-Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η Alisei ζητεί:

- την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 2009 με την οποία η Επιτροπή, αφενός, απέρριψε την αίτηση επιχορήγησης που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών «Διευκόλυνση για την ταχεία αντιμετώπιση των διογκούμενων τιμών των τροφίμων στις αναπτυσσόμενες χώρες» (EuropeAid/128608/ACT/Multi) και αφετέρου, κατέταξε την αίτησή της σε εφεδρικό πίνακα·
- την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 2009 με την οποία η Επιτροπή επέλεξε την αίτηση επιχορήγησης που υπέβαλε ένας άλλος οργανισμός·
- την αποκατάσταση της ζημίας την οποία υπέστη.

Συναφώς υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της προσκλήσεως για υποβολή προσφορών, η προσφεύγουσα πρότεινε άμεσες ενέργειες για τη βελτίωση την παραγωγικής ικανότητας του Σάο Τομέ και Πρίνσιπε, υποδεικνύοντας προς τον σκοπό ως τοπικό συνεργάτη έναν φορέα με εμπειρία στον γεωργικό τομέα.

Μετά την προεπιλογή της προσφοράς της, η προσφεύγουσα κλήθηκε να υποβάλει πλήρη προσφορά έως την 15η Σεπτεμβρίου 2009.

Επειδή δεν ενημερώθηκε σχετικά με την έκβαση της προσφοράς της, σε αντίθεση με άλλους οργανισμούς οι οποίοι είχαν ανταποκριθεί στην πρόσκληση υποβολής των προκείμενων προσφορών, η προσφεύγουσα ζήτησε ενημέρωση μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος της 17ης Νοεμβρίου 2009. Με αυθημερόν απάντησή της, η Επιτροπή την ενημέρωσε ότι η απάντησή είχε ήδη αποσταλεί σε όλους τους μετέχοντες και ότι, σε κάθε περίπτωση, επισύναψε αντίγραφο αυτής. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή γνωστοποιούσε στην προσφεύγουσα ότι η επιτροπή αξιολογήσεως δεν είχε επιλέξει την προσφορά της για χορήγηση επιχορήγησης και είχε αποφασίσει να την κατατάξει σε εφεδρικό πίνακα με ισχύ έως την 31η Δεκεμβρίου 2009. Η Επιτροπή την ενημέρωνε, επίσης, ότι σε

περίπτωση που η Alisei δεν καλούνταν κατά την περίοδο αυτή, δεν θα λαμβανόταν πλέον υπόψη για την χορήγηση της επιχορήγησης στο πλαίσιο της επίμαχης προσκλήσεως υποβολής προσφορών.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση επιχορήγησης της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, κατά το μέτρο που η Επιτροπή δεν εξέδωσε (ούτε συνοπτικώς), απέρριψε δε σαφώς και ρητώς την προς τούτο αίτηση παροχής πληροφοριών, τους λόγους για τους οποίους η αίτηση της προσφεύγουσας αποκλείστηκε και περιλήφθηκε σε εφεδρικό πίνακα·
- παράβαση της αρχής της διαφάνειας της δράσεως της διοικήσεως, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και του δικαιώματος ακροάσεως, κατά το μέτρο που η Επιτροπή ενημέρωσε τους λοιπούς αποκλεισθέντες διαγωνιζόμενους για τους λόγους αποκλεισμού τους ενώ ενημέρωσε την προσφεύγουσα κατά τη λήξη της προθεσμίας ισχύος του εφεδρικού πίνακα.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία αποφασίσθηκε η επιχορήγηση της επιλεγείσας οργάνωσης επικαλείται:

- εσφαλμένη και αβάσιμη αξιολόγηση της αποφάσεως κατά το μέτρο που η Επιτροπή αποφάσισε την επιχορήγηση αιτήσεως υποβληθείσας από οργανισμό με περιορισμένη επαγγελματική εμπειρία και ανεπαρκή τεχνική ικανότητα, καθώς και στερούμενης αυτοτέλειας σε σχέση με τις αιτήσεις των λοιπών οργανισμών και ιδίως σε σχέση με αυτήν της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα ζητεί, τέλος, αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2010
— van Hest κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 72 της 7.3.1998.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2010
— Koninklijke FrieslandCampina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-348/03 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 63/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 21 της 24.1.2004.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2010
— Reno Schuhcentrum κατά ΓΕΕΑ — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)

(Υπόθεση T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/C 63/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 170 της 21.7.2007.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή/αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — Μιχαήλ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-100/09)

(2010/C 63/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Χρήστος Μιχαήλ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Χ. Μειδάνης, δικηγόρος)

Καθής/εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της καθής-εναγομένης περί απορρίψεως αιτήσεως αρωγής που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ λόγω ηθικής παρενοχλήσεως την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 9 Μαρτίου 2009 απορριπτική απόφαση επί της αιτήσεως αρωγής την οποία υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει το ποσό των 30 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — ΑΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-101/09)

(2010/C 63/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΑΑ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Καταρχήν, η μερική ακύρωση της αποφάσεως περί κατατάξεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό AD6, κλιμάκιο 2, και αίτημα να υποχρεωθεί η καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει χρηματικώς την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων. Επικουρικώς, αίτημα να υποχρεωθεί η καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει χρηματικώς την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της καθυστερημένης προσλήψεώς του.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Καταρχήν, να ακυρώσει την απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 2009 καθόσον τον κατατάσσει οριστικά σε βαθμό και να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση συνολικού ύψους 320 854 ευρώ, πλέον τόκων αποζημιώσεως και τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων με επιτόκιο 6,75 %, για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.
- Επικουρικώς, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση συνολικού ύψους έως και 2 331 246 ευρώ, πλέον τόκων αποζημιώσεως και τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων με επιτόκιο 6,75 %, για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της καθυστερημένης προσλήψεώς του.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-1/10)

(2010/C 63/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν αιτήσεις του προσφεύγοντος για επιστροφή σε ποσοστό 100 % ορισμένων ιατρικών εξόδων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις, ανεξαρτήτως της μορφής υπό την οποία έχουν ληφθεί, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι από 25 Δεκεμβρίου 2008 δύο αιτήσεις επιστροφής ιατρικών εξόδων·
- να ακυρώσει την απόφαση, ανεξαρτήτως της μορφής υπό την οποία έχει ληφθεί, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της 27ης Δεκεμβρίου 2008·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την απόφαση, ανεξαρτήτως της μορφής υπό την οποία έχει ληφθεί, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 11ης Ιουλίου 2009, την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων κατά των δύο αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν οι δύο αιτήσεις επιστροφής της 25ης Δεκεμβρίου 2008 καθώς και κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 2008·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, το σημείωμα της 21ης Σεπτεμβρίου 2009, το οποίο περιήλθε στον προσφεύγοντα στις 26 Οκτωβρίου 2009 διατυπωμένο σε άλλη γλώσσα και όχι στην ιταλική και στις 24 Δεκεμβρίου 2009 μεταφρασμένο στην ιταλική γλώσσα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα αμελλητί, ως επιστροφή σε ποσοστό 100 % των ιατρικών εξόδων στα οποία αυτός υποβλήθηκε και των οποίων ζήτησε την επιστροφή από το κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας, το ποσό των 2 519,08 ευρώ ή κάθε κατώτερο ποσό το οποίο το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει προσήκον και δίκαιο, εντόκως από την πρώτη ημέρα του πέμπτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο αποδέκτης τους έλαβε γνώση της αιτήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 2008 και των δύο αιτήσεων επιστροφής της 25ης Δεκεμβρίου 2008, με επιτόκιο 10 % ετησίως και με ετήσια κεφαλαιοποίηση, ή με επιτόκιο και κεφαλαιοποίηση και από την ημερομηνία που το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει προσήκον και δίκαιο·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα αμελλητί τη διαφορά μεταξύ των ποσών που κατέβαλε ως ιατρικά έξοδα κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Δεκεμβρίου 2000 μέχρι και την 30ή Νοεμβρίου 2008, και τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο πολλαπλών αιτήσεών του για επιστροφή από το κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας μεταξύ 1ης Δεκεμβρίου 2000 και 30ής Νοεμβρίου 2008, και των ποσών που του έχουν επιστραφεί έως σήμερα, ή το ποσό που το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει συναφώς προσήκον και δίκαιο· επιπλέον, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους επί της προμνησθείσας διαφοράς ή επί του ποσού το οποίο το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει προσήκον και δίκαιο, από την πρώτη ημέρα του πέμπτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο αποδέκτης της έλαβε γνώση της αιτήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 2008, με επιτόκιο 10 % ετησίως και με ετήσια κεφαλαιοποίηση, ή με επιτόκιο και κεφαλαιοποίηση και από την ημερομηνία που το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει προσήκον και δίκαιο·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-2/10)

(2010/C 63/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν αιτήσεις του προσφεύγοντος για επιστροφή σε ποσοστό 100 % ορισμένων ιατρικών εξόδων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση, ανεξαρτήτως της μορφής υπό την οποία έχει ληφθεί, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της 17ης Μαρτίου 2009·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, το σημείωμα της 9ης Ιουνίου 2009·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την απόφαση, ανεξαρτήτως της μορφής υπό την οποία έχει ληφθεί, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2009, την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως της 17ης Μαρτίου 2009·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, το σημείωμα της 22ας Σεπτεμβρίου 2009·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα τη διαφορά μεταξύ των ποσών που ο ίδιος κατέβαλε ως ιατρικά έξοδα κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Δεκεμβρίου 2000 μέχρι και τις 17 Μαρτίου 2009, και τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο πολλαπλών αιτήσεών του για επιστροφή από το κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας κατά το προμνησθέν χρονικό διάστημα, και των ποσών που του επιστράφηκαν από το κοινό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας, ή το ποσό που το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει συναφώς προσήκον και δίκαιο· επιπλέον, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους επί της προμνησθείσας διαφοράς ή επί του ποσού το οποίο το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει προσήκον και δίκαιο, από την πρώτη ημέρα του πέμπτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο αποδέκτης της έλαβε γνώση της αιτήσεως της 17ης Μαρτίου 2009, με επιτόκιο 10 % ετησίως και με ετήσια κεφαλαιοποίηση, ή με επιτόκιο και κεφαλαιοποίηση και από την ημερομηνία που το Δικαστήριο ΔΔ θα κρίνει προσήκον και δίκαιο·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2010 — Nastvogel κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-4/10)

(2010/C 63/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Christiana Nastvogel (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης περί καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας της προσφεύγουσας όσον αφορά την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31ης Δεκεμβρίου 2007.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση περί καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας της όσον αφορά την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31ης Δεκεμβρίου 2007·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2010 — Nicole Clarke κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-5/10)

(2010/C 63/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Nicole Clarke (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός αίτημα να ακυρωθεί η ρήτρα της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η οποία προβλέπει την άνευ ετέρου λύση της συμβάσεως στην περίπτωση που η προσφεύγουσα-ενά-

γουσα δεν επιλεγεί στο πλαίσιο εξωτερικού διαγωνισμού που έχει προγραμματιστεί για το ΓΕΕΑ, αφετέρου αίτημα να διαπιστωθεί ότι οι διαγωνισμοί ΟΗΜΙ/ΑΔ/01/07, ΟΗΜΙ/ΑΔ/02/07, ΟΗΜΙ/ΑΔ/01/07 και ΟΗΜΙ/ΑΔ/02/02 δεν ασκούν επιρροή στη σύμβαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Επιπροσθέτως, αίτημα για χρηματική ικανοποίηση και αποζημίωση.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει το από 12 Μαρτίου 2009 έγγραφο του ΓΕΕΑ και τις σε αυτό περιεχόμενες αποφάσεις του ΓΕΕΑ κατά τις οποίες, τηρουμένης της οκτάμηνης προθεσμίας καταγγελίας, η σχέση εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας με το ΓΕΕΑ, εφόσον συνεχίζει να υφίσταται, λήγει στις 16 Μαρτίου 2009.

Εφόσον το Δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την ακύρωση των κατ' αυτήν μη αυτοτελών εγγράφων του ΓΕΕΑ από 3 Αυγούστου 2009 (αναστολή της προθεσμίας για 3 μήνες) και από 9 Οκτωβρίου 2009 (απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως),

- να ακυρώσει ή να αναγνωρίσει την ακυρότητα της διαλυτικής ρήτρας του άρθρου 5 της συμβάσεως που η προσφεύγουσα-ενάγουσα συνήψε με το ΓΕΕΑ, επικουρικώς δε,

να αναγνωρίσει ότι στο μέλλον δεν θα μπορεί να επέλθει λύση της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατ' εφαρμογή της διαλυτικής ρήτρας,

επικουρικώς να αναγνωρίσει ότι σε κάθε περίπτωση οι αναφερόμενες στο έγγραφο του ΓΕΕΑ διαγωνισμοί δεν είναι ικανοί να ενεργοποιούν την εν λόγω ρήτρα παράγοντας δυσμενείς συνέπειες.

- Να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα που θα οριστεί κατά την κρίση του Δικαστηρίου για την αποκατάσταση της ηθικής και μη περιουσιακής ζημίας που φέρεται ότι αυτή υπέστη γι των αναφερόμενων στο σημείο 1 του δικογράφου.

- Στην περίπτωση που, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, έχει ήδη παύσει, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς του ΓΕΕΑ και μολοντί εξακολουθεί να υφίσταται σχέση εργασίας, η πραγματική απασχόληση της προσφεύγουσας-ενάγουσας και/ή η καταβολή σε αυτήν των οφειλόμενων αποδοχών εκ μέρους του ΓΕΕΑ:

να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ —αφού αναγνωρίσει την υποχρέωσή του να συνεχίσει να απασχολεί την προσφεύγουσα-ενάγουσα υπό τους μέχρι τότε όρους και να την επανεντάξει στην υπηρεσία— να αποκαταστήσει πλήρως την περιουσιακή ζημία που υπέστη αυτή, ιδίως με την πληρωμή τυχόν μη καταβληθεισών αποδοχών και την κάλυψη κάθε άλλης δαπάνης στην οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς του ΓΕΕΑ (αφαιρούμενου του ληφθέντος επιδόματος ανεργίας),

επικουρικώς, εάν, στην προκειμένη περίπτωση δεν καταστεί δυνατή, για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, η επανένταξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην υπηρεσία και/ή η συνέχιση της απασχόλησής της υπό τους μέχρι τότε όρους, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να της καταβάλει αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη εξαιτίας της παράνομης παύσεως της απασχόλησής της, αντιστοιχούσα προς τη διαφορά μεταξύ των πράγματι προσδοκούμενων αποδοχών της και των αποδοχών που θα ελάμβανε εάν εξακολουθούσε να ισχύει η σύμβαση, λαμβανομένων υπόψη συνταξιοδοτικών παροχών και λοιπών απαιτήσεων.

— Να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2010 — Yannick Munch κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-6/10)

(2010/C 63/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Yannick Munch (Βαρκελώνη, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός αίτημα να ακυρωθεί η ρήτρα της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος, η οποία προβλέπει την άνευ ετέρου λύση της συμβάσεως στην περίπτωση που ο προσφεύγων-ενάγων δεν επιλεγεί στο πλαίσιο εξωτερικού διαγωνισμού που έχει προγραμματιστεί για το ΓΕΕΑ, αφετέρου αίτημα να διαπιστωθεί ότι οι διαγωνισμοί ΟΗΜΙ/ΑΔ/01/07, ΟΗΜΙ/ΑΔ/02/07, ΟΗΜΙ/ΑΔ/01/07 και ΟΗΜΙ/ΑΔ/02/02 δεν έχουν καμία επιρροή στη σύμβαση του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Επιπροσθέτως, αίτημα για χρηματική ικανοποίηση και αποζημίωση.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει το από 12 Μαρτίου 2009 έγγραφο του ΓΕΕΑ και τις σε αυτό περιεχόμενες αποφάσεις του ΓΕΕΑ, με τις οποίες, τηρουμένης της επτάμηνης προθεσμίας καταγγελίας, η σχέση εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος με το ΓΕΕΑ, εφόσον συνεχίζει να υφίσταται, λήγει στις 16 Μαρτίου 2009.

Εφόσον το Δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί περαιτέρω την ακύρωση του κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα μη αυτοτελούς εγγράφου του ΓΕΕΑ από 9 Οκτωβρίου 2009 (απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως).

— να ακυρώσει ή να αναγνωρίσει την ακυρότητα της διαλυτικής ρήτρας του άρθρου 5 της συμβάσεως που ο προσφεύγων-ενάγων συνήψε με το ΓΕΕΑ, επικουρικώς δε

να αναγνωρίσει ότι στο μέλλον δεν θα μπορεί να επέλθει λύση της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατ'εφαρμογή της διαλυτικής ρήτρας.

επικουρικώς να αναγνωρίσει ότι σε κάθε περίπτωση οι αναφερόμενοι στο από 12 Μαρτίου 2009 έγγραφο του ΓΕΕΑ διαγωνισμοί δεν είναι ικανοί να ενεργοποιούν τη διαλυτική ρήτρα παράγοντας δυσμενείς συνέπειες.

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση που θα οριστεί κατά την κρίση του Δικαστηρίου για την αποκατάσταση της ηθικής και μη περιουσιακής ζημίας που φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω των αναφερόμενων στο σημείο 1 του δικογράφου πράξεων.

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ —αφού αναγνωρίσει την υποχρέωσή του να συνεχίσει να απασχολεί τον προσφεύγοντα-ενάγοντα υπό τους μέχρι τότε όρους και να τον επανεντάξει στην υπηρεσία— να αποκαταστήσει πλήρως την περιουσιακή ζημία που αυτός υπέστη, ιδίως με την πληρωμή τυχόν μη καταβληθεισών αποδοχών και την κάλυψη κάθε άλλης δαπάνης στην οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς του ΓΕΕΑ (αφαιρουμένου του ληφθέντος επιδόματος ανεργίας),

επικουρικώς, εάν στην προκειμένη περίπτωση δεν καταστεί δυνατή, για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, η επανένταξη του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην υπηρεσία και/ή η συνέχιση της απασχόλησής του υπό τους μέχρι τότε όρους, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να του καταβάλει αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη εξαιτίας της παράνομης παύσεως της απασχόλησής του αντιστοιχούσα προς τη διαφορά μεταξύ των πράγματι προσδοκούμενων αποδοχών του και των αποδοχών που θα ελάμβανε εάν εξακολουθούσε να ισχύει η σύμβαση, λαμβανομένων υπόψη συνταξιοδοτικών παροχών και λοιπών απαιτήσεων.

έτι επικουρικότερον, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να του καταβάλει αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη εξαιτίας της παράνομης παύσεως της απασχόλησής του αντιστοιχούσα προς τη διαφορά μεταξύ των προσδοκούμενων έως τις 15 Οκτωβρίου 2009 αποδοχών του και των αποδοχών που θα ελάμβανε εάν η σύμβαση εξακολουθούσε να ισχύει έως τις 15 Νοεμβρίου 2009, λαμβανομένων υπόψη συνταξιοδοτικών παροχών και λοιπών απαιτήσεων.

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

2010/C 63/90	Υπόθεση T-173/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2010 — Reno Schuhcentrum κατά ΓΕΕΑ — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51
--------------	--	----

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 63/91	Υπόθεση F-100/09: Προσφυγή/αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — Μιχαήλ κατά Επιτροπής	52
2010/C 63/92	Υπόθεση F-101/09: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2009 — ΑΑ κατά Επιτροπής	52
2010/C 63/93	Υπόθεση F-1/10: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής	52
2010/C 63/94	Υπόθεση F-2/10: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής	53
2010/C 63/95	Υπόθεση F-4/10: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2010 — Nastvogel κατά Συμβουλίου	54
2010/C 63/96	Υπόθεση F-5/10: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2010 — Nicole Clarke κατά ΓΕΕΑ	54
2010/C 63/97	Υπόθεση F-6/10: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2010 — Yannick Munch κατά ΓΕΕΑ	55

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

